

**ŠIAULIŲ UNIVERSITETAS
TECHNOLOGIJOS FAKULTETAS
MECHANIKOS INŽINERIJOS KATEDRA**

Tomas Tubis

**DAUGIASLUOKSNIŲ VAMZDŽIŲ STIPRUMO,
STANDUMO TYRIMAS**

Magistro darbas

Vadovas

prof. habil. dr. J. Bareišis

ŠIAULIAI, 2005

**ŠIAULIŲ UNIVERSITETAS
TECHNOLOGIJOS FAKULTETAS
MECHANIKOS INŽINERIJOS KATEDRA**

TVIRTINU

Katedros vedėjas
lekt. Z. Ramonas
2005 06 14

**DAUGIASLUOKSNIŲ VAMZDŽIŲ STIPRUMO,
STANDUMO TYRIMAS**

Magistro darbas

Vadovas

prof. habil. dr. J. Bareišis
2005 06 07

Recenzentas

KTU Mechanikos fakulteto
prof. habil. dr. A. Bargelis
2005 06 14

Atliko

MM-3 gr. stud.
T. Tubis
2005 06 07

ŠIAULIAI, 2005

Tubis T. Composite pipes strength of elastic and tensile deformations: Master thesis of mechanical engineer/research advisor Prof. Habil. Dr. J. Baresis; Šiauliai University, Technological Faculty, Mechanical Engineering Department. – Šiauliai, 2005. - 66 p.

SUMMARY

Composite materials are formed by combining two or more materials that have quite different properties. The different materials work together to give the composite unique properties, but within the composite you can easily tell the the different materials apart – they do not dissolve or blend into each other. Modern aviation, both military and civil, is a prime example. It would be much less efficient without composites. In fact, the demands made by that industry for materials that are both light and strong has been the main force driving the development of composites. The greatest advantage of composite materials is strength and stiffness combined with lightness. By choosing an appropriate combination of reinforcement and matrix material, manufacturers can produce properties that exactly fit the requirements for a particular structure for a particular purpose. In general, composite materials are very durable. The downside of composites is usually the cost. Although manufacturing processes are often more efficient when composites are used, the raw materials like steel, but in many cases they are just what we need.

TURINYS

LENTELIŲ SĀRAŠAS.....	6
PAVEIKSLĖLIŲ SĀRAŠAS.....	7
ĮŽANGA	9
1. SUKAMŲ VAMZDŽIŲ SKAIČIAVIMAS, ESANT TAMPRIAM IR TAMPRIAI PLASTINIAM DEFORMAVIMUI	10
1.1 Homogeniniai sukami vamzdžiai	10
1.1.1 Sukamų skritulinio skerspjūvio vamzdžių stiprumas ir standumas	10
1.1.2 Tampriai plastinio deformavimo esmė	13
1.2 Daugiasluoksniai sukami strypai	17
1.2. 1 Daugiasluoksnį konstrukcinių elementų struktūra	17
1.2.2 Tangentinių įtempimų nustatymas	18
1.2.3 Strypo standumas ir deformacijos	22
1.3 Sukimas už tamprumo ribos	23
1.3.1 Pilnavidurių homogeninių strypų plastiškas sukimas	23
1.3.2 Tuščiavidurių homogeninių strypų plastiškas sukimas	26
1.3.3 Daugiasluoksnį strypų plastiškas sukimas	28
2 SUKAMŲ ELEMENTŲ TYRIMAS, ESANT TAMPRIAM DEFORMAVIMUI	31
2.1 Tyrimams naudojamų medžiagų charakteristikos	31
2.2 Homogeninių, deformuojamų iki tamprumo ribos, elementų tyrimas	31
2.2.1 Vamzdžio skylės skersmens d_i , įtakos T_{el} tyrimas	31
2.2.2. Vamzdžio geometrinių parametruų įtakos T_{el} tyrimas	34
2.3 Daugiasluoksnį elementų, deformuojamų iki tamprumo ribos tyrimas	37
2.3.1 Skylės skersmens įtakos, trisluoksnio vamzdžio T_{el} tyrimas	37
2.3.2. Medžiagos išdėstymo įtakos vamzdžio T_{el} tyrimas	40
2.3.3 Sluoksnį skaičiaus n įtaka standumui B tempimo - gniuždymo atveju	43
2.3.5 Sienelės storio įtaka konstrukcijos deformacijai ε	44
3 SUKAMŲ ELEMENTŲ TYRIMAS, ESANT TAMPRIAI PLASTINIAM DEFORMAVIMUI.....	45
3.1 Homogeninių elementų plastinio deformavimo tyrimas	45
3.2 Daugiasluoksnį elementų plastinio deformavimo tyrimas	47
3.2.1 Vamzdžio sienelės storio įtaka plastinio sukimo momentui T_{el} , bei plastinio deformavimo koeficientui m	47

3.2.2 Sluoksnį skaičiaus n įtakos, tiesioginės konstrukcijos vamzdžio tyrimas	50
3.2.3 Sluoksnį skaičiaus n įtakos, atvirkštinės konstrukcijos vamzdžio tyrimas	54
3.2.4 Daugiasluoksnio, sudaryto iš trijų skirtinės konstrukcijos vamzdžio stiprumas didėjant sluoksninių skaičiui n	57
3.3 Šlyties modulių skirtumų įtakos daugiasluoksnio strypo koeficientui m tyrimas	60
3.3.1 Šlyties modulių skirtumų įtakos tiesioginės konstrukcijos daugiasluoksnio vamzdžio koeficientui m tyrimas	60
3.3.2 Šlyties modulių skirtumų įtakos atvirkštinės konstrukcijos daugiasluoksnio vamzdžio koeficientui m tyrimas	61
IŠVADOS	63
LITERATŪRA	65
PRIEDAI	66

LENTELIŲ SARAŠAS

2. 1 lentelė Skaičiavimams pasirinktų medžiagų mechaninės charakteristikos
2. 2 lentelė Vamzdžio skylės skersmens d_i įtaka elastiniams sukimo momentui T_{el}
2. 3 lentelė Sukimo momento priklausomybės nuo skerspjūvio geometrijos
2. 4 lentelė Elastinio sukimo momento T_{el} priklausomybė nuo skylės diametro d_i
2. 5 lentelė Daugiasluoksnį vamzdžių parametrai
2. 6 lentelė Įtempimų charakteringuose taškuose suvestinė
2. 7 lentelė Daugiasluoksnį vamzdžių standumas nuo sluoksnų skaičiaus
2. 8 lentelė Vamzdžių deformacija ε kintant sienelės storii.

3. 1 lentelė Vamzdžio skylės skersmens d_i įtaka plastiniams sukimo momentui T_{pl}
3. 2 lentelė Vamzdžio elastinio sukimo momento T_{el} priklausomybė nuo sienelės storio
3. 3 lentelė Vamzdžio plastinio deformavimo koeficiente m priklausomybė nuo sienelės storio
3. 4 lentelė Tiesioginės konstrukcijos daugiasluoksnio vamzdžio nuo sluoksnų skaičiaus n skaičiavimų rezultatai
3. 5 lentelė Atvirkštinės konstrukcijos daugiasluoksnio vamzdžio nuo sluoksnų skaičiaus n skaičiavimų rezultatai
3. 6 lentelė Daugiasluoksnio, sudaryto iš trijų skirtinų medžiagų, vamzdžio stiprumo skaičiavimo rezultatai
3. 7 lentelė Tiesioginės konstrukcijos dvisluoksnio strypo skaičiavimų rezultatų suvestinė
3. 8 lentelė Atvirkštinės konstrukcijos dvisluoksnio strypo skaičiavimų rezultatų suvestinė

PAVEIKSLŲ SARAŠAS

1. 1 pav. Vamzdžių suirimo būdai
1. 2 pav. Medžiagų deformavimo (tempimo) diagramos
1. 3 pav. Idealių medžiagų su plastinėmis savybėmis modeliai
1. 4 pav. Idealios tamprios plastinės medžiagos tangentinių įtempimų santykis su šlyties deformacija
1. 5 pav. Įtempimų diagramos
1. 6 pav. Sukamo trisluoksnio stypio elementas
1. 7 pav. Plastinių deformacijų pasiskirstymas sukimo atveju
1. 8 pav. Plastinio deformavimo efektyvumo koeficiente m kitimas kintant plastinio deformavimo zonai
1. 9 pav. Tangentinių įtempimų pasiskirstymas vamzdyje
1. 10 pav. Įtempimų pasiskirstymas vamzdžio skerspjūvyje
2. 1 pav. Vamzdžio skaičiavimo eskizas
2. 2 pav. Sukimo momento T_{el} priklausomybės nuo stypio skylės diametro d_i grafikas
2. 3 pav. Sukimo momento T_{el} priklausomybės nuo stypio skylės diametro d_i grafikas procentais
2. 4 pav. Vamzdžio geometrinių parametruų įtakos skaičiavimo eskizas
2. 5 pav. Sukimo momento T_{el} priklausomybės nuo geometrijos (kai išlaikomas pastovus skerspjūvio plotas) priklausomybės grafikas
2. 6 pav. Skylės skersmens įtaka trisluoksniam vamzdžiu
2. 7 pav. Trisluoksnio stypio T_{el} priklausomybės nuo skylės diametro kitimo grafikas procentais
2. 8 pav. Daugiasluoksnio vamzdžio konstrukcijų tipai
2. 9 pav. Įtempimai įvairiose daugiasluoksnio vamzdžio konstrukcijose
2. 10 pav. Maksimalus sukimo momentas T_{el} įvairiose konstrukcijose
2. 11 pav. Vamzdžio ašinio standumo B priklausomybės nuo sluoksninių skaičiaus n : 1 – su lyginiu sluoksniniu skaičiumi, 2 – tiesioginiu, 3 – atvirkštiniu su nelyginiu sluoksniniu skaičiumi
2. 12 pav. Konstrukcijos deformacija kintant sienelės storiiui
3. 1 pav. Vamzdžio plastinio deformavimo skaičiavimo eskizas
3. 2 pav. Elastinio sukimo momento T_{el} priklausomybė nuo vamzdžio sienelės storio
3. 3 pav. Plastinio deformavimo koeficiente m priklausomybė nuo sienelės storio
3. 4 pav. Daugiasluoksnio vamzdžio medžiagų išsidėstymas
3. 5 pav. Tiesioginės konstrukcijos, standumo K priklausomybė nuo vamzdžių sudarančių

sluoksniių skaičiaus n

3. 6 pav. Tiesioginės konstrukcijos, sukimo momentų T_{el} ir T_{pl} priklausomybės nuo vamzdžių sudarančių sluoksniių skaičiaus n
3. 7 pav. Tiesioginės konstrukcijos plastinio deformavimo efektyvumo koeficiente m priklausomybė nuo vamzdžių sudarančių sluoksniių skaičiaus n
3. 8 pav. Atvirkštinės konstrukcijos, standumo K priklausomybė nuo vamzdžių sudarančių sluoksniių skaičiaus n
3. 9 pav. Atvirkštinės konstrukcijos, sukimo momentų T_{el} ir T_{pl} priklausomybės nuo vamzdžių sudarančių sluoksniių skaičiaus n
3. 10 pav. Atvirkštinės konstrukcijos plastinio deformavimo efektyvumo koeficiente m priklausomybė nuo vamzdžių sudarančių sluoksniių skaičiaus n
3. 11 pav. Tiesioginės ir atvirkštinės konstrukcijos, standumo K priklausomybė nuo vamzdžių sudarančių sluoksniių skaičiaus n
3. 12 pav. Tiesioginės ir atvirkštinės konstrukcijos, sukimo momentų T_{el} ir T_{pl} priklausomybės nuo vamzdžių sudarančių sluoksniių skaičiaus n
3. 13 pav. Tiesioginės ir atvirkštinės konstrukcijos plastinio deformavimo efektyvumo koeficiente m priklausomybė nuo vamzdžių sudarančių sluoksniių skaičiaus n
3. 14 pav. Tiesioginės konstrukcijos daugiasluoksniių strypų koeficiente m priklausomybės nuo medžiagų šlyties modulių santykio G_2 / G_1 grafikas
3. 15 pav. Atvirkštinės konstrukcijos daugiasluoksniių strypų koeficiente m priklausomybės nuo medžiagų šlyties modulių santykio G_1 / G_2 grafikas

IŽANGA

Darbo aktualumas. XXI a. Ekonomikos ir viso gyvenimo plėtra bus grindžiama naujomis medžiagomis ir informacinėmis technologijomis. Tai susiję su energijos ir laiko taupymu, žmogaus proto galiomis. Tai yra glaudžiai susijusios, viena kitą veikiančios civilizacijos plėtros sritys, lyg kompozitinė medžiaga, susidedanti iš atskirų komponentų.

Ilgą laiką ir dabar daugelis konstrukcinių elementų gaminami iš vienos rūšies medžiagos (plieno, spalvotujų metalų, plastmasės). Šios medžiagos turi izotropinių; arba anizotropinių mechaninio stiprumo savybių. Konstruojant gaminius iš anizotropinių medžiagų, naudojamas išprastiniai medžiagų stiprumo nustatymo būdais. Čia atsižvelgiama į jėgų poveikio kryptis ir medžiagos pasipriešinimą joms. Naudojant vienos rūšies medžiagą, daugeliu atveju negalima suderinti medžiagos stiprumo savybių su konstrukcijai keliamais masės, kainos ir kitais reikalavimais. Tik naudojant įvairias medžiagas, turinčias skirtinges stiprumo ir kitas fizikines bei mechanines savybes, galima gauti optimalių parametrų konstrukcinius elementus. Hibridinės konstrukcijos ypač plačiai pradėtos taikyti atsiradus kompozicinėms medžiagoms iš polimerų, pasižymenčioms ryškiomis anizotropinėmis savybėmis. Derinant anizotropines mechaninio stiprumo medžiagų savybes bei jų lyginamają masę arba kainą, galima gauti didžiausio stiprumo ir mažiausios masės ar kainos daugiasluoksnę konstrukciją. Atsirandant naujoms kompozicinėms medžiagoms, vis plačiau naudojamos daugiasluoksnės hibridinės konstrukcijos.

Darbo tikslas – išnagrinėti homogeninių ir daugiasluoksninių su kamų vamzdžių stiprumo savybių priklausomybę nuo įvairių veiksnių (vamzdžių geometrijos, medžiagų išdėstymo, sluoksninių skaičiaus), esant tam priam ir tam priai plastiniams deformavimui bei išnagrinėti tam priai plastinio deformavimo efektyvumą. Skaičiavimus atlikti naudojant idealų tam prių - plastinių medžiagų modelius, kurių deformavimas atitinka Prantlio diagramą.

Mokslinis naujumas ir praktinė vertė. Atlirkiant vamzdžių stiprumo priklausomybės skaičiavimai priklausomai nuo geometrijos, įvertinta daugiasluoksninių vamzdžių sluoksninių skaičiaus bei jų išdėstymo, esant kelioms medžiagoms, įtaka vamzdžio ribinėms apkrovoms. Išnagrinėti plastinio deformavimo efektyvumo koeficiente kitimo dėsningumai.

Konstruojant gaminius, remiantis tyrimų rezultatais, galima efektyviau išnaudoti gaminiams naudojamas medžiagas. Su tokiais pačiais medžiagų kiekieis, pagal gautus rezultatus, galima gauti stipresnes konstrukcijas.

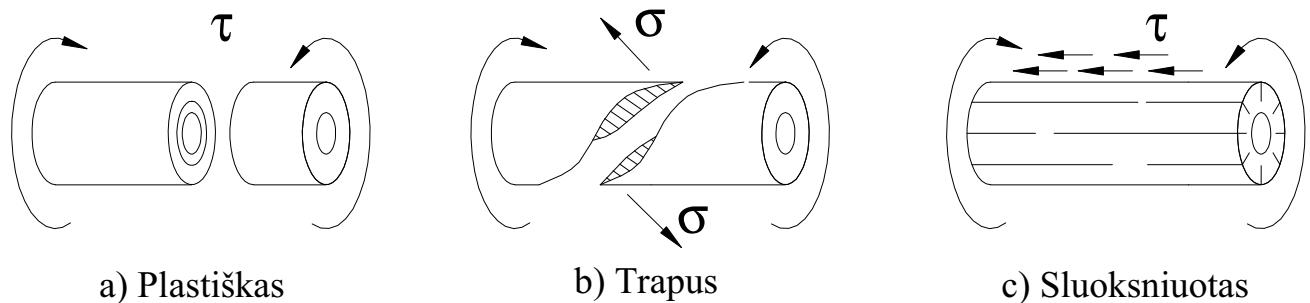
Lietuvai - šaliai, įsivežančiai metalus ir kitas konstrukcines medžiagas, - ypač svarbu kuo racionaliau jas panaudoti. Tyrimai šiaisiai klausimais yra ypač aktualūs, todėl būtina gerai mokėti apskaičiuoti daugiasluoksninių konstrukcijų, sudarytų iš medžiagų su skirtomis fizikinėmis ir mechaninėmis charakteristikomis, atsparumą [2].

1 SUKAMU VAMZDŽIU SKAIČIAVIMAS, ESANT TAMPRIAM IR TAMPRIAI PLASTINIAM DEFORMAVIMUI

1.1 Homogeniniai sukami vamzdžiai

1.1.1 Sukamų skritulinio skerspjūvio vamzdžių stiprumas ir standumas

Sukamo vamzdžio įtempimų būvis yra grynoji šlytis. Įtempimų pasiskirstymą tokio strypo įvairiuose pjūviuose rodo brėžinys (1.3 pav.).



1.1 pav. Vamzdžių suirimo būdai

Kai medžiaga plastiška, ji suyla dėl tangentinių įtempimų poveikio – paprastai skerspjūvio plokštumoje (l. 1 pav. a). Taip nusukamas minkšto plieno vamzdis.

Trapaus vamzdžio (pvz. ketaus, stiklo) suirimą lemia svarbiausieji tempiamieji įtempimai σ_1 , kurie atplėšia vieną vamzdžio dalį nuo kitos. Kadangi šių įtempimų kryptis su skerspjūviu sudaro 45° kampą, tai strypo dalys ir atplyšta istrižu pjūviu (1.1 pav. b).

Kai sukamas vamzdis sluoksniuotas (pvz. medinis), jo suirimą lemia tangentiniai įtempimai išilginėse sukamo vamzdžio plokštumose - būtent dėl jų skeliamojo poveikio sluoksniai atskiria vienas nuo kito, vamzdis sueižėja (1.1 pav. c) ir tuo būdu praranda stiprumą.

Visais atvejais stiprumo sąlygomis tenka apriboti tą patį dydį - tangentinių įtempimų τ (nes net ir $\sigma_1 = \tau$). Šis įtempimas apskaičiuojamas pagal (1) arba (10) formulę. Tačiau vertinant sukamo vamzdžio stiprumą, reikia nepamiršti, kad grynoji šlytis yra dviašis (ne vienašis) įtempimų būvis ir todėl greta svarbiausiojo įtempimo σ_1 savo įtaką daro ir $\sigma_3 = -\tau$; taigi stiprumo sąlygą kai kada tenka formuluoti, pasitelkiant kurią nors irimo ar plastiškumo hipotezę.

Sukamo vamzdžio standumo sąlygomis būna apribojamas arba santykinis sasūkis, išreiškiamas pagal (5) formulę, arba vamzdžio ruožo (pavyzdžiu, viso veleno ilgio) susisukimo kampus φ , apskaičiuojamas pagal (4) bei (5) formules. Standumo sąlygomis gali būti tikrinama, ar vamzdis ne perdaug susisuka; galimas ir projektinis uždavinys, kurį spręsdami iš standumo sąlygos nustatome, koks turi būti vamzdžio skerspjūvis (jo skersmuo), kad vamzdis per daug nesusuktų [4].

Tuo atveju, kai sukamo vamzdžio skerspjūvis skritulinis arba žiedinis, strypo skerspjūviai neišsikraipo, galioja plokščių kūnų hipotezė ir galima įrodyti, kad visuose vamzdžio taškuose yra grynosios šlyties deformacija, o įtempimai bet kuriame skerspjūvio taške išreiškiami formule:

$$\tau_k = \frac{T}{I_p} \rho_k; \quad (1)$$

čia: T - skerspjūvyje veikiantis sukimo momentas, I_p - skerspjūvio ploto polinis inercijos momentas, ρ_k - taško k atstumas nuo skerspjūvio centro.

Tangentinio įtempimo kryptis visuomet statmena spinduliu, kuris jungia skerspjūvio centrą su tašku, kuriame veikia įtempimas. Iš formulės (1) matyti, kad tangentiniai įtempimai skerspjūvyje pasiskirsto pagal tiesinę priklausomybę (žr. 1.5 pav., a) -jie lygūs nuliui skerspjūvio centre ir turi didžiausią reikšmę skerspjūvio periferijoje.

Vienu sukimo momentu veikiamas strypas lieka tiesus, tik jo skerspjūviai pasisuka apie išilginę strypo ašį vienas kito atžvilgiu. Sukamo strypo deformavimasi ties bet kuriuo jo skerspjūviu intensyvumą apibudina santykinis sasūkis:

$$\theta = \frac{T}{GI_p}; \quad (2)$$

čia: T - nagrinėjamame strypo skerspjūvyje veikiantis sukimo momentas, G - strypo medžiagos šlyties modulis, I_p - skerspjūvio ploto polinis inercijos momentas.

Santykinis sasūkis matuojamas kampo vienetais, tenkančiais strypo ilgio vienetui (pvz. radianais metru).

Santykinis sasūkis yra apibendrintoji sukamo strypo deformacija. Sandauga $G \times I_p$ dažnai vadina strypo skerspjūvio sukamuoju standumo moduliu arba standžiu (kuo didesnė ši sandauga, tuo standesnis strypas, tuo mažiau jis susisuka).

Bet kuris strypo skerspjūvis kito kurio nors skerspjūvio atžvilgiu pasisuka kampu:

$$\varphi = \int_0^L \theta * dz = \int_0^L \frac{T}{GI_p} dz ; \quad (3)$$

čia: L - atstumas tarp nagrinėjamų skerspjūvių. Tik tuo atveju, kai visame tame strypo ruože santykinis sąsūkis yra pastovus dydis (t.y. kai $T=\text{const}$, $I_p=\text{const}$), galima kampą φ išreikšti be integralo:

$$\varphi = \theta L = \frac{T}{GI_p} L \quad .(4)$$

Jeigu reikia nustatyti, pavyzdžiui, kokiui kampu φ pasisuka vienas strypo galas kito galo atžvilgiu, (kai elemento sukimo diagrama yra laiptuota, t.y. nepastovaus dydžio visame ilgyje) reikia visą sukamo strypo ilgį suskaidyti į ruožus, kurių kiekvieno santykinis sąsūkis būtų pastovus, apskaičiuoti kiekvieno ruožo susisukimo kampą φ_j , o visas ieškomasis kampus:

$$\varphi = \sum_{j=1}^n \varphi_j = \sum_{j=1}^n \theta_j L_j = \sum_{j=1}^n \frac{T_j}{G_j I_{pj}} L_j \quad (5)$$

Kampus φ yra analogiškas tempiamo (gniuždomo) strypo ilgio pokyčiui ΔL . Juo naudojames, kai reikia nustatyti kurio nors skerspjūvio kampinį poslinkį. Sukamų strypų kampinių poslinkių skaičiavimo metodika analogiška tempiamų strypų poslinkių skaičiavimui [4].

Statiškai neišsprendžiamiems uždaviniams tenka rašyti papildomas geometrines deformavimo lygtis, panašias į tempiamų bei gnuždomų strypų deformavimo lygtis. Grynojo sukimo veikiamas statiškai neišsprendžiamas strypas dažniausiai yra abiem galais standžiai itvirtintas, ir jo geometrinė lygtis yra :

$$\sum_{j=1}^n \theta_j L_j = \sum_{j=1}^n \varphi_j = 0 \quad (6)$$

Šia lygtimi konstatuojame, kad strypo galai nepasisuka vienas kito atžvilgiu (nes jie abu itvirtinti, abu nejudan).

Greta pusiausvyros lygčių, geometrinių deformavimo lygčių parašome dar fizikines deformavimo lygtis. Spėsdami visas lygtis drauge, randame išražas (sukimo momentus), deformacijas

(santykinius sasūkius), o po to, jei reikia ir įtempimus.

Strypui susukti reikia energijos. Ta energija idealiai tampriame strype susikaupia potencinės energijos pavidalu. Susuko strypo potencinė deformavimo energija išreiškiama puse įražos, deformacijos ir ilgio sandaugos (tai įrodoma analogiškai, kaip ir tempiamo strypo atveju): $dU = t\theta dz / 2$. Irašę santykinio sasūkio reikšmę (2) ir integruodami per visą strypo ilgį, gauname:

$$U = \int_0^L \frac{T^2}{2GI_p} dz . \quad (7)$$

o kai visame strype (arba jo ruože) sukimo momentas $T=\text{const}$ ir standis $G*P_p=\text{const}$, susuko strypo potencinė deformavimo energija:

$$U = \frac{T^2 L}{2GI_p} \quad (8)$$

o kai $T \neq \text{const}$:

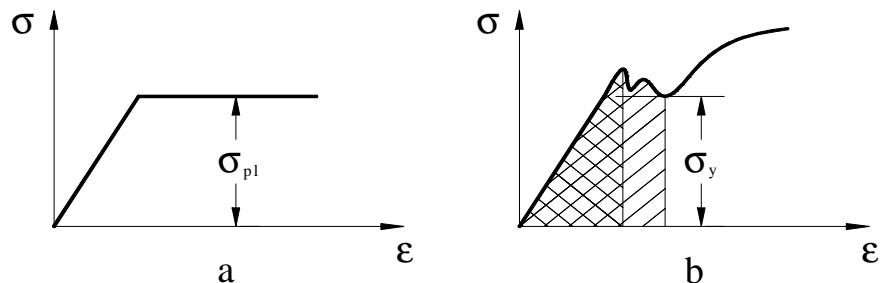
$$U = \sum_1^n \frac{T^2 L_i}{2G_i I_{pi}} \quad (9)$$

[4].

1.1.2 Tampriai plastinio deformavimo esmė

Kol apkrovos, įtempimai ir deformacijos yra nedidelės, daugumai konstrukcinių medžiagų galioja ir tamprumo, ir proporcionalumo prielaida. Tačiau įtempimams pasiekus tam tikrą didumą, dažniausiai medžiagoje atsiranda liekamujų, plastinių deformacijų. Reta medžiaga lieka tampri beveik iki suirimo (tokios yra trapiosios medžiagos - ketus, stiklas, natūralus ar dirbtinis akmuo). Kai kurių konstrukcijų (pavyzdžiui, mašinų, tiksliuju prietaisų) elementų plastinis deformavimas yra visiškai neleistinas. Mat, plastinės deformacijos kaupiasi, didėja ir trikdo mašinų prietaisų sąveiką, spartina judančių detalių dilimą, padaro neįmanomą visos konstrukcijos eksplloatavimą. O kai įtempimai ir deformacijos konstrukcijos eksplloatavimo metu kinta ne tik didumu, bet ir ženklu (kai tame pačiame taške deformacija tai teigama tai neigama), plastinis deformavimas gali lemti labai greitą konstrukcijos suirimą. Tokia (mainioji) plastinė deformacija jokiu būdu neleistina.

Realių konstrukcinių medžiagų deformavimo (tempimo) diagramos gana sudėtingos ir skirtinges.

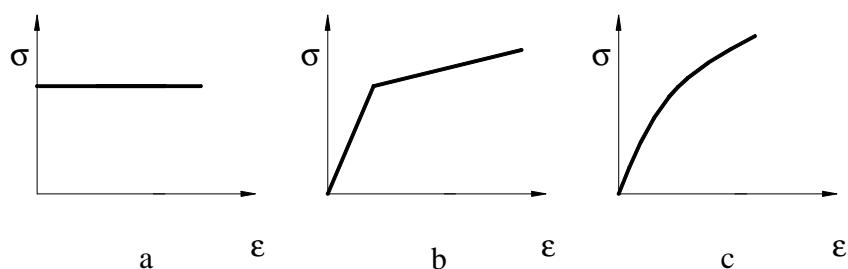


1.2 pav. Medžiagų deformavimo (tempimo) diagramos

Skaičiuoti plastines deformacijas pagal tokias diagramas įmanoma, bet neparanku. Greta jau gerai pažįstamos idealios tamprios medžiagos konstrukcijoms skaičiuoti naudojami dar keli idealūs medžiagų modeliai. Populiariausia yra ideali tamprı-plastinė medžiaga, kurios deformavimas atitinka vadinamąją Prantlio diagramą (1.2 pav., a). Ši medžiaga iš pradžių deformuoja kaip ideali tamprı $\sigma = E\epsilon$, o kai įtempimai išauga iki tam tikros reikšmės σ_{pl} , medžiaga tampa idealia plastine: ji neribotai deformuoja, t. y., įtempimams nebeaugant. Taigi, fizinių tokios medžiagos deformavimo dėsnį galime išreikšti nelygybe:

$$\sigma \leq \sigma_{pl} . \quad (10)$$

Kai skaičiuodami konstrukcijos elemento laikomąją galią tariame, jog plastinės deformacijos neleistinos, pasinaudojame tą medžiagos darbo dalimi, kuri diagramoje (1.2 pav., b) užbrūkšniuota kryžmiškai; kai plastines deformacijas leidžiame, panaudojamo darbo apimtis daug didesnė (diagramoje plotas, užbrūkšniuotas ir kryžmiškai, ir viena kryptimi), taigi ir laikomoji galia didesnė.

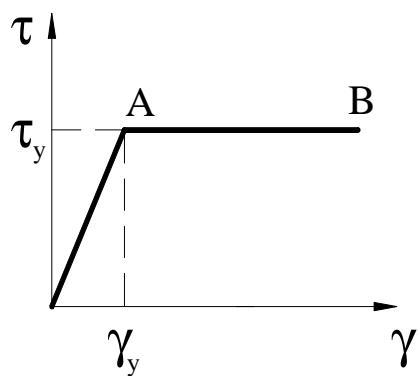


1.3 pav. Idealių medžiagų su plastinėmis savybėmis modeliai

Be idealios tamprios-plastinės medžiagos, dar naudojami tokie idealių medžiagų su plastinėmis savybėmis modeliai: standi-plastinė (1.3 pav., a), tampri-tiesiškai stiprėjanti (b), laipsniškai stiprėjanti (c) ir kt. [4].

Prantlio diagramos pavidalu galima išreikšti ir idealios tamprios plastinės medžiagos tangentinių įtempimų santykį su šlyties deformacija (1.4 pav.). Čia galioja tokis dėsnis:

$$\tau \leq \tau_y \quad (11)$$



1.4 pav. Idealios tamprios plastinės medžiagos tangentinių įtempimų
santykis su šlyties deformacija

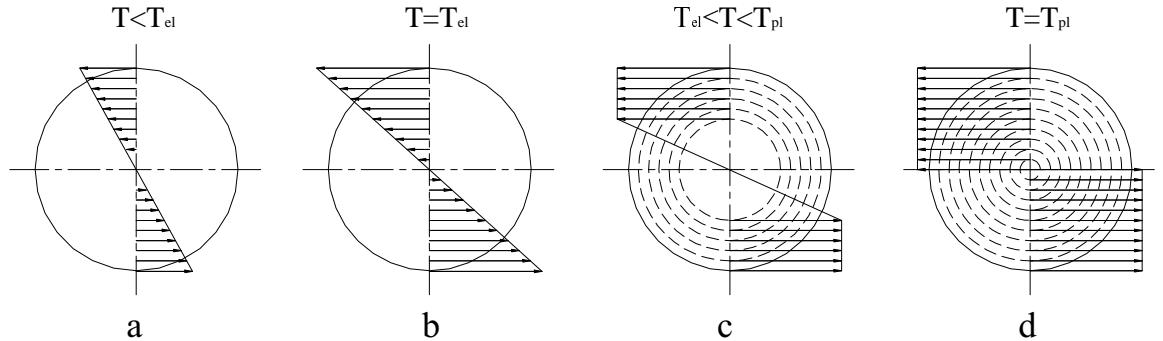
Kai iš šios medžiagos pagamintas strypas veikiamas sukimo momento, iš pradžių jame tangentiniai įtempimai būna pasiskirstę taip, kaip idealiaiame tampriame strype. Jeigu strypo skerspjūvis skritulinis, įtempimų diagrama trikampė (1.5 pav., a). Ji tokia yra tol, kol didžiausias įtempimas (skerspjūvio pakraštyje) pasieks ribinę reikšmę τ_y (1.5 pav., b); tuo metu skerspjūvyje veikia didžiausias dar nesukeliantis plastinių deformacijų sukimo momentas T_{el} . Taškuose $\tau = \tau_y$ ima rasti plastinės deformacijos, bet jos dar nedidelės, nes jų augimą riboja strypo vidurinė sritis - šerdis, dar tebesanti tampri ir pakankamai standi. Įtempimai plastinėje srityje yra jau pasiekę ribinę reikšmę ir nebeauga, bet tamprojoje šerdyje jie gali didėti ir todėl strypą galima apkrauti didesniu negu T_{el} sukimo momentu (1.5 pav., c). Ir tik tada, kai plastinė sritis pasiekia patį strypo vidurį, kai nebelineka tam priosios šerdies, sukamo strypo skerspjūvio, laikomoji galia išsenka - plastinės deformacijos ima didėti nekliudomai ir neribotai, strypas ties tuo skerspjūviu plastiškai suvra, įtempimai visuose skerspjūvio taškuose prilygsta τ_y , jų diagrama stačiakampė (1.5 pav., d), o skerspjūvyje veikiančio sukimo momento reikšmę - ribinę, T_{pl} .

Jeigu plastinės deformacijos neleidžiamos, ribinis sukamo strypo sukimo momentas nustatomas iš tam priosios deformavimo stadijos priklausomybės ir sąlygos $\tau_{\max} = \tau_{pl}$.

$$T_{el} = W_p \tau_y. \quad (12)$$

čia W skritulio skerspjūvio polinis atsparumo momentas $W_p = \pi d^3 / 16$.

Jeigu plastinės deformacijos leidžiamos, tai sukamo strypo skerspjūvis gali laikyti didesnį sukimo momentą T_{pl} , kuris gali būti apskaičiuotas pagal įtempimų diagramą, atitinkančią plastinių suirimą (1.5 pav., d).



1. 5 pav. Įtempimų diagrammos

Siekiant analogijos su tam priosios stadijos ribinės įražos išraiška (12), pastaroji (plastinės stadijos) ribinė įraža gali būti reiškiama taip:

$$T_{pl} = W_{p,pl} \tau_{pl}; \quad (13)$$

geometrinis rodiklis:

$$W_{p,pl} = \pi d^3 / 12; \quad (14)$$

vadinamas plastiniupoliniu atsparumo momentu.

Palyginę dvi ribines įražas (tam priosios stadijos ir plastinės stadijos), matome, kad plastinės stadijos ribinis sukimo momentas T_{pl} yra didesnis už tam priosios stadijos T_{el}

$$T_{pl}/T_{el} = W_{p,pl}/W_p = 4/3; \quad (15)$$

karto, taigi, leidus plastinėms deformacijoms rastis strype, sukimo momentas skerspjūvyje gali padidėti visu trečdaliu.

Jeigu sukamas strypas yra statiskai išsprendžiamas, tai pakanka to, kad bent viename skerspjūvyje įraža pasiekia T_{pl} reikšmę, ir strypas plastiškai sujra. Tokiu atveju strypo laikomoji galia, kai plastinės deformacijos leidžiamos, padidėja tik tuo trečdaliu. Tačiau jeigu sukamas strypas yra statiskai neišsprendžiamas (pavyzdžiu, abiem galais standžiai įtvirtintas), vieno pjūvio ar net vieno ruožo visiškai plastinis deformavimas (su T_{pl}) dar nereiškia strypo plastinio suirimo. Strypas plastiškai sujra tik tada, kai keliuose ($k+1$) skerspjūviuose ar ruožuose sukimo momentas pasiekia ribinę reikšmę T_{pl} . Taigi, tokio strypo plastinės stadijos laikomoji galia tampa dar didesnė, lyginant su tampriosios stadijos laikomaja galia [4].

1.2 Daugiasluoksniai sukami strypai

1.2. 1 Daugiasluoksninių konstrukcinių elementų struktūra

Daugumą šiuolaikinių konstrukcinių elementų sudaro kompozicijos, kurios gaminiui suteikia tam tikrą savybių derinį. Visais atvejais tai skirtinę medžiagų sistema, kurios kiekvienas komponentas turi konkrečią paskirtį gaminyje. Įvairių medžiagų bendras darbas kompozicijoje yra tolygus naujos medžiagos sukūrimui, kurios savybės kiekybiškai ir kokybiškai skiriasi nuo jų sudarančių elementų savybių. Sluoksniuotos konstrukcijos gali būti gautos naudojant polimerines kompozicines medžiagas, plieną, betoną, medį ir kitas medžiagas.

Jos naudojamos įvairios paskirties objektuose, pradedant buitine technika, automobiliais ir baigiant statybinėmis bei lėktuvų konstrukcijomis. Sluoksniuotos konstrukcijos įgalina gauti reikiamas konstrukcijų savybes norima kryptimi, įvertinant apkrovą visumą, jų veikimo kryptį, naudojamų medžiagų anizotropiškumą bei kitus aktualius reikalavimus [2].

Atskiroms konstrukcijoms, priklausomai nuo konstrukcinio elemento sluoksnių medžiagos mechaninių savybių, sluoksnių formavimui naudojamų medžiagų skaičiaus, sluoksnių padėties (išdėstymo) konstrukciniame elemente, sluoksnių skaičiaus, sluoksniuoto konstrukcino elemento stiprumo ir standumo savybių kitimo dėsningumai atskiroms elementų konstrukcijoms skiriasi. Visi sluoksniuoti konstrukciniai elementai pagal jų savybių kitimo dėsningumą panašumą skirstomi į tipus ir grupes.

Pagal konstrukcinio elemento sluoksnį skaičių ir simetriškumą sluoksniuoti konstrukciniai elementai skirstomi į simetrinius ir asimetrinius konstrukcinius elementus.

Simetriniai konstrukciniai elementais vadinami konstrukciniai elementai, kurių vienodo storio atitinkamų medžiagų sluoksniai yra simetriškai išdėstyti vidurinio sluoksnio atžvilgiu. Kai naudojamos dvi skirtinges medžiagos, ir visų, išskyrus vidurinį, sluoksnį storai yra vienodi, tai simetrinės konstrukcijos yra su nelyginiu sluoksnį skaičiumi (3, 5, 7,9 ir t.t.).

Asimetriniai konstrukciniai elementais vadinami konstrukciniai elementai, kurių visi sluoksniai yra iš skirtingu medžiagu arba skirtingu medžiagu sluoksniai atitinkamai periodiškai kartoja, tačiau neutraliojo sluoksnio padėtis nesutampa su geometrine ašimi, kai naudojamos dvi skirtinges medžiagos, tuomet konstrukciniai elementai, turintys lyginį sluoksnį skaičių (2, 4, 6, 8 ir t.t), yra asimetriniai.

Pagal sluoksniuoto konstrukcinio elemento sluoksnio medžiagos fizines bei mechanines savybes bei to sluoksnio padėti konstrukciniame elemente, simetriniai konstrukciniai elementai skirstomi į tiesioginės ir atvirkštinės konstrukcijos elementus.

Tiesioginės konstrukcijos konstrukciniais elementais vadinami sluoksniuoti konstrukciniai elementai, kurių išorinio sluoksnio medžiagos tamprumo modulis E_1 (arba šlyties modulis G sukimo atveju) yra didesnis ($E_1 > E_2$) už sekančio vidinio sluoksnio medžiagos tamprumo modulį E_2 .

Atvirkštinės konstrukcijos konstrukciniais elementais vadinami simetriniai sluoksniuoti konstrukciniai elementai, kurių išorinio sluoksnio medžiagos tamprumo modulis E_1 yra mažesnis ($E_1 < E_2$) už sekančio vidinio sluoksnio medžiagos tamprumo modulį E_2 .

Simetriniai konstrukciniai elementai priklausomai nuo išorinių sluoksnį skaičiaus vidurinio sluoksnio atžvilgiu bei stiprumo (σ_x, τ_{xy}) ir standumo (B, D, K) savybių dėsningumų skirtumo, skirstomi į pirmos ir antros grupės konstrukcinius elementus.

Pirmajai grupei priklauso konstrukciniai elementai, sudaryti iš 3, 7, 11 ir t.t. sluoksnį, turintys po nelyginį išorinių sluoksnų skaičių, išsidėsčiusių vidurinio sluoksnio atžvilgiu, skaičių.

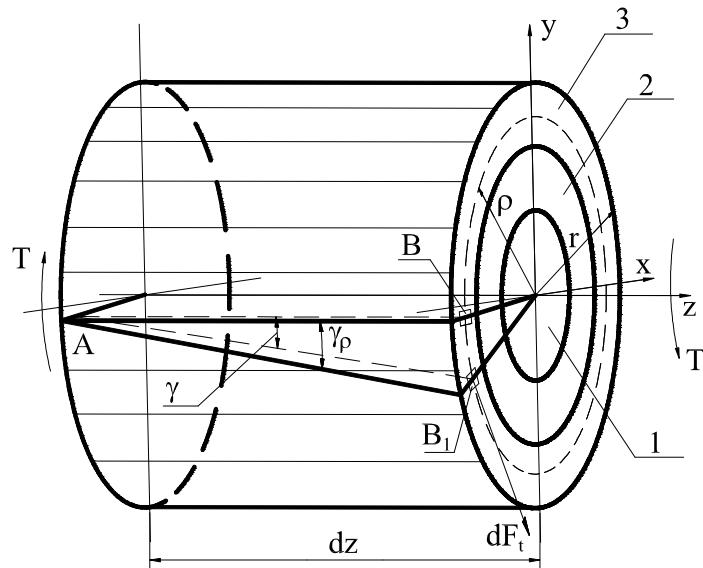
Antrajai grupei priklauso konstrukciniai elementai, sudaryti iš 5, 9, 13 ir t.t. sluoksnį, turintys po lyginį išorinių sluoksnų, išsidėsčiusių vidurinio sluoksnio atžvilgiu, skaičių [3].

Kadangi šiame darbe nagrinėjami tik apvalaus skerspjūvio, sukimo momentais apkrauti daugiasluoksniai konstrukciniai elementai, tai visi jie yra simetrinės konstrukcijos.

1.2.2 Tangentinių įtempimų nustatymas

Nagrinėjant daugiasluoksnio sukamo strypo deformacijas laikoma, kad nėra praslydimo tarp strypą sudarančių sluoksnų, o deformacijos yra tiesiog proporcingos atstumui nuo strypo centro. Daugiasluoksnius strypus sudaro sluoksniai, kurių mechaninės savybės yra izotropinės, t.y. mechaninės

savybės visame skerspjūvyje yra vienodos. Taip pat taikoma plokščiųjų pjūvių hipotezė ir tariama, kad visame skersiniame pjūvyje, kaip ir izotropiniame strype, veikia tik tangentiniai įtempimai.



1. 6 pav. Sukamo trisluoksnio strypo elementas

Norėdami nustatyti įtempimus, iš sukamo trisluoksnio strypo, kurį sudaro elementai 1, 2, 3, turintys skirtinges šlyties modulius G_1 , G_2 , G_3 , išskiriame ilgio dz elementą (1.6 pav).

Sukinio momentas T strypo skerspjūvyje pasiskirsto pagal strypą sudarančių elementų šlyties modulius G_i , todėl spindulio ρ nutolusiame ploto elemente dA veikianti tangentinė jėga:

$$dF_t = \tau_{\rho i} dA ; \quad (16)$$

o jo sukeltas sukimo momentas

$$dT = dF_t \cdot \rho = \tau_{\rho i} \cdot \rho \cdot dA ; \quad (17)$$

Suintegravę šį momentą viso skerspjūvio atžvilgiu gauname:

$$T = \int_A dT = \int_A \tau_{\rho i} \cdot \rho \cdot dA . \quad (18)$$

Toliau šią lygtį spręsime naudodamiesi žinoma deformacijos ir įtempimų ryšio lygtimi, sudaroma remiantis 1.6 pav. parodyta sukamo elemento deformacija

$$dz \cdot \gamma_\rho = \rho \cdot d\varphi ; \quad (19)$$

arba

$$\gamma_\rho = \theta \cdot \rho ; \quad (20)$$

čia

$$\theta = \frac{d\varphi}{dz} ; \quad (21)$$

čia θ vadinamas santykiniu susisukimo kampu.

Remiantis Huko šlyties dėsniu, kad $\tau = G\gamma$, sluoksnyje, nutolusiame nuo centro spinduliu ρ , tangentiniai įtempimai bus tokie:

$$\tau_{pi} = G_i \cdot \gamma_\rho = G_i \cdot \theta \cdot \rho ; \quad (22)$$

τ_{pi} reikšmę išrašius į (18) lygtį;

$$T = \int_A G_i \cdot \theta \cdot \rho^2 \cdot dA = \theta \int_A G_i \cdot \rho^2 \cdot dA = \theta \sum_{i=1}^n G_i \cdot I_{pi} . \quad (23)$$

Po integralo ženklu $\int_A G_i \cdot \rho^2 \cdot dA$ yra tam tikro sluoksnio polinis inercijos momentas, padaugintas iš to sluoksnio šlyties modulio. Ši integralą pažymėję raide K gauname, jog strypo standumas sukimo atveju

$$K = \sum_{i=1}^n G_i \cdot I_{pi} . \quad (24)$$

Iš (21) išreiškiame

$$\theta = \frac{T}{\sum_{i=1}^n G_i \cdot I_{pi}} = \frac{T}{K} . \quad (25)$$

Ir šią reikšmę išrašome į (22) lygtį

$$\tau_{pi} = \frac{T \cdot \rho \cdot G_i}{K} . \quad (26)$$

Taigi gauta, kad bet kuriame sukamo strypo sluoksnje tangentinių įtempimų dydis yra lygus sukimo momentui, padalytam iš viso strypo skerspjūvio standumo sukimo atveju K ir padaugintam iš atstumo ρ iki nagrinėjamo sluoksnio ir to sluoksnio šlyties modulio.

Ši formulė savo forma ir turiniu yra panaši į sukamo izotropinio strypo tangentinių įtempimų išraišką:

$$\tau = \frac{T \cdot \rho}{I_p} . \quad (27)$$

Analizujant (26) formulę gauta, kad tangentinių įtempimų diagramoje, pereinant iš vieno sluoksnio į kitą, bus gautas įtempimų šuolis, proporcingas šių sluoksniių šlyties modulių santykui.

Analogiškai lenkiamiems strypams ($\sigma_{i+1} = \sigma_i \frac{E_{i+1}}{E_i}$), galima parašyti, kad

$$\tau_{pi+1} = \tau_{pi} \frac{G_{i+1}}{G_i} . \quad (28)$$

Tangentiniai įtempimai veikia ne tik skersiniame sukamo strypo pjūvyje, bet dėl įtempimų dualumo tokio .pat dydžio, tik priešingos krypties τ įtempimai veikia ir išilginiuose strypo pjūviuose. Be to, įstrižuose 45° pjūviuose išvestame veikia normaliniai tempimo ir gnuždymo įtempimai, kurių dydis lygus tangentinių įtempimų dydžiams, apskaičiuotiems pagal (26) ir (28) formules. Tokiu būdu apskaičiuotas įtempimų reikšmes būtina palyginti su strypą sudarančių medžiagų atsparumu šlyčiai įvairiomis kryptimis. Reikėtų atminti, jog tokiai, plačiai naudojamų medžiagų kaip stiklaplasčių ar angliaplasčių atsparumas šlyčiai labai skiriasi ir tai priklauso nuo armuojančio audinio išdėstymo kampo [3].

1.2.3 Strypo standumas ir deformacijos

Sukamo daugiasluoksnio strypo standumas išreikštas (24) formule, kurią galime perrašyti šitaip:

$$K = \sum_{i=1}^n G_i \cdot I_{pi} = I_{pk} \cdot G_k \quad (29)$$

Sukamo daugiasluoksnio strypo ekvivalentinis šlyties modulis G_k apskaičiuojamas žinant atskirų sluoksninių šlyties modulius G_i , sluoksninių polinius inercijos momentus I_{pi} ir viso strypo polinį inercijos momentą $I_k = \sum I_{pi}$ pagal šią išraišką:

$$G_k = \frac{G_1 I_{p1}}{I_{pk}} + \frac{G_2 I_{p2}}{I_{pk}} + \dots + \frac{G_n I_{pn}}{I_{pk}} \quad (30)$$

Sukamo apvalaus daugiasluoksnio strypo deformaciją arba susisukimo kampą randame iš (21) lygties. Irašę santykinio susisukimo reikšmę iš (25) lygties gauname:

$$d\varphi = \theta \cdot dz = \frac{T}{K} \cdot dz \quad (31)$$

Iš čia pjūvio z susisukimo kampus

$$\varphi_z = \int_0^z \frac{T}{K} \cdot dz = \frac{T \cdot z}{K} \quad (32)$$

Viso daugiasluoksnio strypo didžiausias susisukimo kampus:

$$\varphi_{\max} = \frac{T \cdot I}{K} \quad (33)$$

Gautasis susisukimo kampus yra sukamo strypo absoliutinė šlyties deformacija dėl skerspjūvyje veikiančių tangentinių įtempimų. Kaip žinome, istrižuose pjūviuose veikia normaliniai įtempimai ir juose gaunama didžiausia linijinė deformacija. Kai istrižo pjūvio kampus lygus 45° :

$$\varepsilon_i = \pm \frac{1}{E_k} (\sigma_1 - v_i \sigma_3) = \pm \frac{\tau_{\rho i}}{E_k} (1 + v_i) \quad (34)$$

čia v_i - Puasono koeficientas.

Jei apskaičiuojamos didžiausios linijinės deformacijos, kurios atsiranda strypo paviršiuje, tai (34) formulėje imame paviršinio sluoksnio tangentinių įtempimų reikšmę ir paviršinio sluoksnio medžiagos Puasono koeficiente reikšmę. Ši formulė leidžia nustatyti bet kuriame sluoksnyje atsiranančias deformacijas. Tai būtina, kai strypai daugiasluoksniai, nes leistinieji įvairių sluoksninių deformacijų dydžiai yra skirtiniai [3].

1.3 Sukimas už tamprumo ribos

1.3.1 Pilnavidurių homogeninių strypų plastiškas sukimas

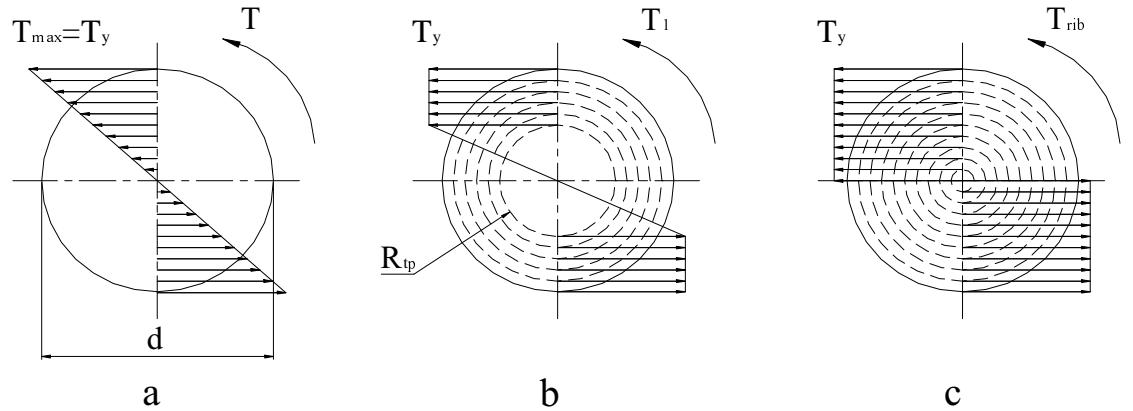
Pagal žinomą tangentinių įtempimų išraišką (27) tamprumo ribose, rašoma, kad:

$$\tau_{\max} = \tau_y = \frac{T \cdot \rho_{\max}}{I_p} = \frac{T \cdot R}{I_p} \quad (35)$$

Tuomet iš šios lygties gauta, kad tampraus deformavimo atveju, maksimali sukimo momento reikšmė T_y yra lygi:

$$T_y = \frac{\tau_y \cdot I_p}{R} = \tau_y \cdot W_p = 0,5\pi R^3 \tau_y \quad (36)$$

Didinant sukimo momentą, didžiausių įtempimo veikimo vietose ima rastis plastinės deformacijos, tačiau jų didėjimą riboja tampri strypo vidurinė dalis (šerdis), kurios spindulys R_{tp} (1.7 pav. b)



1.7 pav. Plastinių deformacijų pasiskirstymas sukimasis atveju

Bendru atveju sukimo momentas gali būti apskaičiuojamas iš formulės:

$$T = \int_A^0 \tau \cdot \rho dA = \int_0^R \tau \cdot \rho \cdot (2\pi \rho d\rho) = 2\pi \int_0^R \tau \cdot \rho^2 d\rho \quad (37)$$

Kai viena strypo skerspjūvio dalis patiria tampruji, o kita dalis – plastinių deformavimą (1.7 pav. b) ir plastinės zonas pradžia nusakoma spinduliu R_{tp} , o įtempimas t_y , galime parašyti santykį

$$\frac{\tau_y}{R_{tp}} = \frac{\tau}{\rho} \text{ arba } \tau = \frac{\tau_y}{R_{tp}} \cdot \rho \quad (38)$$

Tuomet bendrąją lygtį (37), skirtą apskaičiuoti T , galime suskirstyti į atskiras dalis, kai:

1. ρ kinta nuo 0 iki R_{tp} ($0 \leq \rho \leq R_{tp}$);
2. ρ kinta nuo R_{tp} iki R ($R_{tp} \leq \rho \leq R$).

Tada esant plastinei ir tampriai zonai, dalinai plastinis sukimo momentas:

$$T_{dpl} = 2\pi \int_0^{R_{tp}} \rho^2 \cdot \tau d \cdot \rho + 2\pi \int_{R_{tp}}^R \rho^2 \cdot \tau_y \cdot d\rho = 2\pi \int_0^{R_{tp}} \rho^2 \left(\frac{\tau_y}{R_{tp}} \rho \cdot d\rho \right) + \\ + 2\pi \int_{R_{tp}}^R \rho^2 \cdot \tau_y \cdot d\rho = \frac{1}{2} \pi \tau_y \cdot R_{tp}^3 + \frac{2}{3} \pi \tau_y \cdot R^3 - \frac{2}{3} \pi \cdot \tau_y \cdot R_{tp}^3 = \frac{\rho \tau_y (4R^3 - R_{tp}^3)}{6} \quad (39)$$

Didėjant sukimo momentui T , plastinės deformacijos pasireiškia vis gilesniuose strypo sluoksniuose. Ribinis būvis bus gautas, kai plastinė deformacija bus gauta visame strypo skerspjūvyje

(1.7 pav. c). Tuomet sukamo strypo skerspjūvio laikomoji galiaišsenka ir plastinės šlyties deformacijos ima nekliudomai didėti, o strypas ties tuo skerspjūviu plastiškai suyra. Tuo metu skerspjūvyje veikia ribinė sukimo momento reikšmė (T_{rib}), kurios reikšmę gauname iš 35 lygties. Kai

$R_{tp} = 0$, tuomet:

$$T_{rib} = T_{pl} = \frac{2\pi\tau_y R^3}{3} \quad (40)$$

Lygtį (40) padalinus iš (36) gaunama, kad:

$$T_{pl} = \frac{4}{3} T_y \quad (41)$$

Siekiant analogijos su tampriosios stadijos ribinės įražos išraiška (36), pastaroji – plastinės stadijos ribinė įraža gali būti reiškiama taip:

$$T_{pl} = \tau_y \cdot W_{p,pl} \quad (41)$$

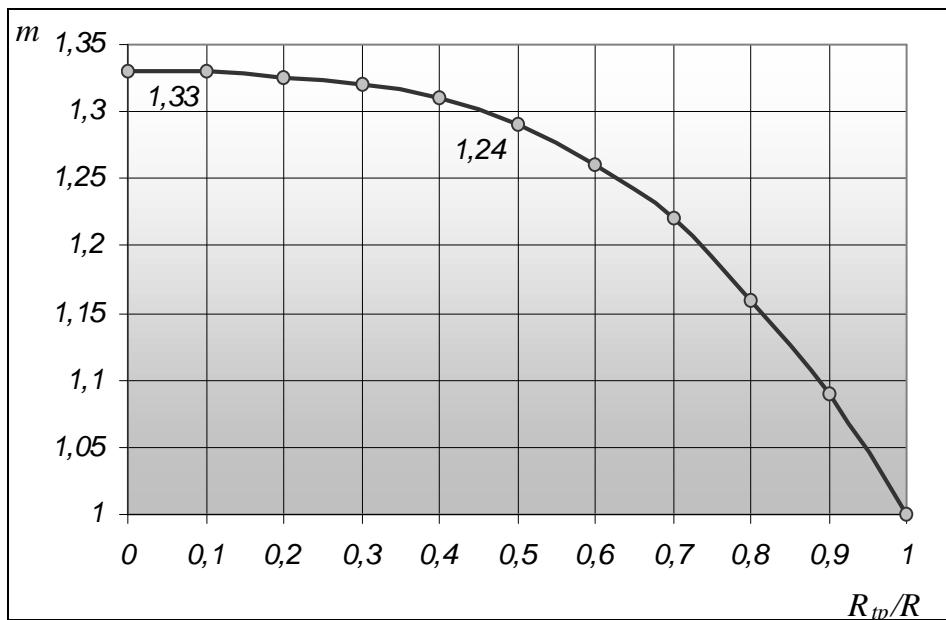
čia geometrinis rodiklis plastinis polinis atsparumo momentas:

$$W_{p,pl} = \frac{2}{3} \pi R^3 \quad (42)$$

Palyginus dvi ribines įražas (tampriosios stadijos ir plastinės stadijos) gauta, kad plastinės stadijos ribinis sukimo momentas yra m kartų didesnis nei tampriosios stadijos. Todėl plastinio deformavimo efektyvumo koeficientas:

$$m = \frac{T_{pl}}{T_{el}} = \frac{4}{3} = 1,33 \quad (43)$$

Plastinio deformavimo efektyvumo koeficiente m kitimą, kintant plastinio deformavimo zonai, patogu nagrinėti nuo spinduliu R_{tp} ir R santykio. Kai $R_{tp}/R = 1$, tuomet plastinės zonas sluoksnio storis lygus 0 ir $m = 1$, o kai $R_{tp}/R = 0$, tuomet plastiškai deformuotas visas strypo skerspjūvis ir $m = 1,33$. Perėjimas nuo $m = 1,33$ iki $m = 1$ kintant R_{tp}/R , kinta kaip parodyta 1.8 pav.



1. 8 pav. Plastinio deformavimo efektyvumo koeficiente m kitimas kintant plastinio deformavimo zonai

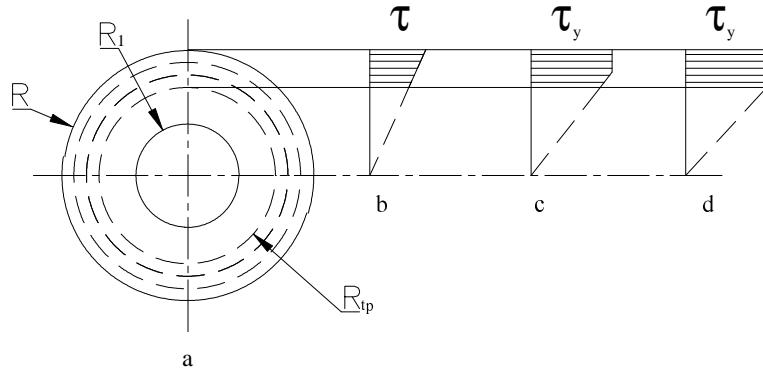
Tai rodo, kad vidurinė strypo dalis turi nežymią įtaką sukimo momento didėjimui. Kai plastinė zona yra apėmusi puse skersmens ($R_{tp} = 0,5R$), tai sukimo momento dydis sudaro 91% viso sukimo momento padidėjimo ($m = 1,24$).

Tokiu būdu skaičiuojant sukamus strypus už tamprumo ribos, t.y. leidžiant strype rastis plastinėms deformacijoms, sukimo momentas skerspjūvyje gali padidėti trečdaliu. Šis santykis gaunamas statiskai išsprendžiamiems sukamiems strypams. Esant statiskai neišsprendžiamiems strypams, pastarasis suyra, kai keliose $(k+1)$ skerspjūviuose ar ruožuose sukimo momentas pasiekia ribinę reikšmę T_{rib} , (40 lygtis). Taigi, sukamo strypo plastinės stadijos laikomoji galia, kaip ir kitais deformavimo atvejais, tampa dar didesnė, lyginant su tam priosios stadijos laikomaja galia.

Tokiu būdu koeficientas m gali igyti reikšmes žymiai didesnes nei 1.33 [6].

1.3.2 Tuščiavidurių homogeninių strypų plastiškas sukimas

Nagrinėjame tuščiavidurį strypą (1.9 pav., a), kurio išorinis spindulys yra R , o vidinis R_1 .



1. 9 pav. Tangentinių įtempimų pasiskirstymas vamzdžyje

Iš medžiagų mechanikos žinoma, kad žiediniame skerspjūvyje tangentiniai įtempimai yra pasiskirstę pagal trikampį (1.9 pav. b). Įtempimams vamzdžio tipo išoriniuose sluoksniuose pasiekus τ_y reikšmę ir toliau didinant apkrovą – sukimo momentą, dalis vamzdžio sienutės bus plastiškai deformuota, o likusioji dalis dar liks tamprai (1.9 pav. c). Skiriamoji riba yra spindulys R_{tp} . Sukimo momento reikšmė šiam atvejui bus apskaičiuojama naudojant veleno (40) lygtį, nes centrinės skydės įtaka yra ignoruojama dėl įtempimų τ tamprioje zonoje tiesinio pasiskirstymo, t.y.:

$$T_{dpl} = \frac{\pi \tau_y}{6} (4R^3 - R_{tp}^3). \quad (44)$$

Tačiau realiai, tuščiavidurio vamzdžio skerspjūvio sritis, apribota spinduliu R_1 , visai nedalyvauja apkrovos priemime, todėl iš momento reikšmės, apskaičiuotos pagal (44) lygtį, reikalinga tam tikrą sukimo momento reikšmę atimti. Tai galima padaryti apskaičiavus momento reikšmę, kurios reikia išsivaizduojamo veleno, kurio spindulys R_1 tampriam deformavimui. Panaudojus (36) lygtį, gaunama, kad:

$$T_{elR_1} = \frac{\pi R_1^3}{2} \tau. \quad (45)$$

Kadangi iš τ įtempimų pasiskirstymo diagrammos (1.9 pav., c) galima parašyti proporciją:

$$\frac{\tau}{R_1} = \frac{\tau_y}{R_{tp}} \text{ arba } \tau = \frac{R_1}{R_{tp}} \tau_y \quad (46)$$

Tuomet sukimo momento dydis ant įsivaizduojamo veleno, kurio skersmuo lygus tuščiavidurio ertmei, yra lygus:

$$T_{elR_1} = \frac{\pi R_1^4}{2R_{tp}} \tau_y. \quad (47)$$

Tuomet dalinai plastinis sukimo momentas vamzdžiui yra lygus:

$$T_{dpl} = \frac{\pi \tau_y}{6} (4R^3 - R_{tp}^3) - \frac{\pi R_1^4}{2R_{tp}} \tau_y = \frac{\pi \tau_y}{6R_{tp}} (4R^3 R_{tp} - R_{tp}^4 - 3R_1^4). \quad (48)$$

Kai vamzdis yra plastiškai deformuojamas visame skerspjūvyje, tuomet ribinis sukimo momentas gaunamas iš lygties (48), priėmus, kad $R_{tp} = R_1$:

$$T_{rib} = T_{pl} = \frac{\pi \tau_y}{6R_1} (4R^3 \cdot R_1 - 4R_1^4) = \frac{2\pi \tau_y}{3} (R^3 - R_1^3). \quad (49)$$

Ši lygtis gali būti gaunama du kartus panaudojus (40) lygtį, t.y. iš pilnai plastiškai deformuoto strypo atėmus pilnai plastiškai deformuotą šerdį, kurios skersmuo lygus centrinės skylės skersmeniui:

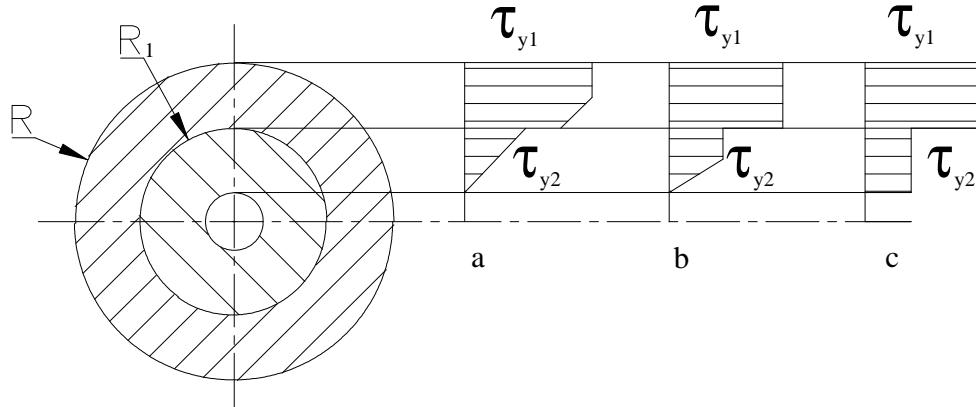
$$T_{pl} = \frac{2}{3} \pi \tau_y R^3 - \frac{2}{3} \pi \tau_y R_1 = \frac{2}{3} \pi \tau_y (R^3 - R_1^3). \quad (50)$$

[6].

1.3.3 Daugiasluoksnį strypų plastiškas sukimasis

Skaičiuojant daugiasluoksnius strypus, galima pasinaudoti homogeninių strypų formulėmis. Pvz., skaičiuojant dvisluoksnį strypą, kai pirmasis sluoksnis deformuojamas dalinai plastiškai, o

antrasis tampriai (žr. 1.10 pav., a), strypo elastinj sukimo momentą galima apskaičiuoti kaip suminj abiejų sluoksnij T_{dp1} ir T_{el2} sukimo momentą.



1.10 pav Itempimų pasiskirstymas vamzdžio skerspjūvyje

Kai strypo pirmasis sluoksnis plastiškai deformuotas visu skerspjūviu, o antrasis dalinai plastiškai (1.10 pav., b), strypo sukimo momentas yra lygus pirmo sluoksnio plastinio sukimo momento ir antro sluoksnio dalinai plastinio sukimo momentų sumai.

Strypo plastinj sukimo momentą T_{pl} (1.10 pav., c) išsireiškiame kaip suminj kiekvieno sluoksnio plastinj sukimo momentą:

$$T_{pl} = \tau_{y1} \cdot W_{ppl1} + \tau_{y2} \cdot W_{ppl2} + \dots + \tau_{yn} \cdot W_{ppln} \quad (51)$$

Jeigu turime daugiasluoksnj strypą iš kelių medžiagų, ir iš kiekvienos medžiagos yra keli sluoksniai, ir tą strypą deformuojame plastiškai visu skerspjūviu, tai plastinj sukimo momentą galima apskaičiuoti pagal formulę:

$$T_{pl} = \tau_{y1} \left(\sum W_{ppl1} \right) + \tau_{y2} \left(\sum W_{ppl2} \right) + \dots + \tau_{yn} \left(\sum W_{ppln} \right) \quad (52)$$

čia: $\sum W_{ppln}$ - n-tosios medžiagos sluoksnij poliniai plastiniai atsparumo momentai.

Skaičiuojant daugiasluoksnius strypus iki tamprumo ribos (kai bent vienas sluoksnis pasiekia takumo ribos itempimus), pirmiausiai nustatome sluoksnj, kuris šiuos itempimus pasieks pirmasis ir pagal šio sluoksnio maksimalj susukimo kampą (formulė 23) apskaičiuojame visą daugiasluoksnj strypą:

Kad nustatyti kuriame sluoksnje takumo ribos įtempimai bus pasiekti pirmiausiai, visą daugiasluoksnį strypą apkrauname bet kokiui sukimo momentu. Pagal jį nustatome įtempimus, kylančius kiekvieno sluoksnio išorėje. Pagal gautujų įtempimų santykį su leistinaisiais įtempimais nustatome kuris sluoksnis pirmasis pasieks takumo ribos įtempimus, t.y. kuriam sluoksniniui šis santykis yra didžiausias, tas sluoksnis pirmasis ir pasieks takumo ribos įtempimus.

$$\frac{\tau_{fi}}{\tau_{yi}} \quad (53)$$

2 SUKAMŲ ELEMENTŲ TYRIMAS, ESANT TAMPRIAM DEFORMAVIMUI

2. 1 Tyrimams naudojamų medžiagų charakteristikos

Šiame darbe skaičiavimams pasirinktos homogeninės medžiagos, kurių mechaninės savybės visomis kryptimis vienodos. Dažniausiai skaičiuojami daugiasluoksniai strypai iš dviejų arba trijų medžiagų. Šių medžiagų užsiduotos reikalingos charakteristikos pateiktos 2. 1 lentelėje. Skaičiavimams naudotos medžiagos pagal tamprumo modulį E , šlyties modulį G bei takumo ribą T_y pavadintos A , B ir C .

2.1 lentelė

Skaičiavimams pasirinktų medžiagų mechaninės charakteristikos

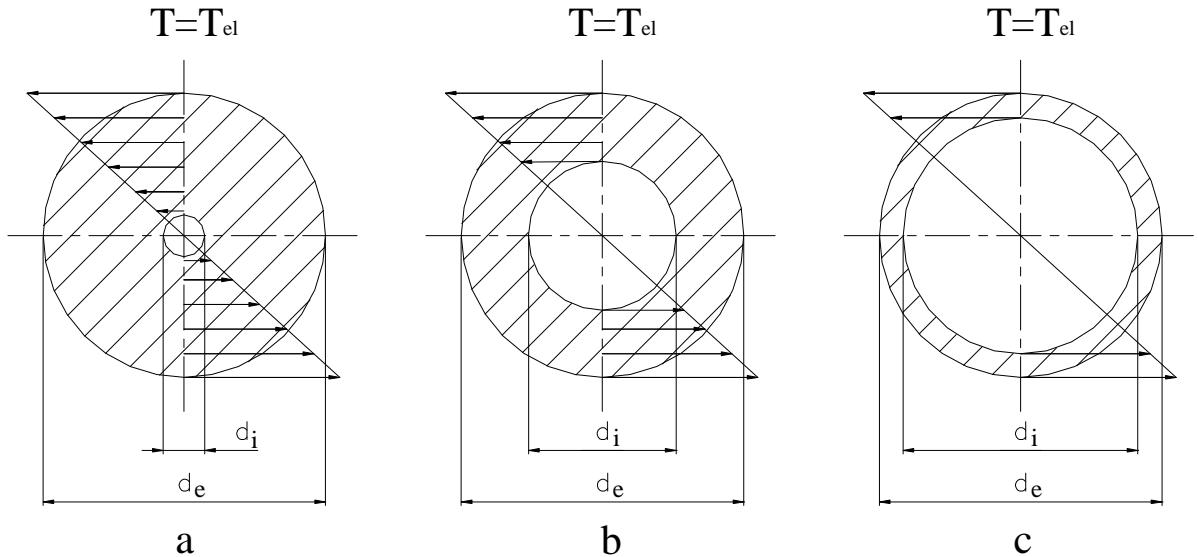
Medžiagų parametrai	Medžiagos pavadinimas		
	<i>A</i>	<i>B</i>	<i>C</i>
E, Gpa	210	160	80
G, Gpa	120	60	30
τ_y, MPa	100	60	30

Kai skaičiuojami homogeniniai strypai, laikome, kad jie pagaminti iš A medžiagos. Kai skaičiuojami daugiasluoksniai strypai iš dviejų medžiagų, laikome kad jie pagaminti iš A ir B medžiagų. Skaičiuojant strypų mechaninių savybių priklausomybes nuo medžiagos parametrų, medžiagų tipai neįvardijami.

2.2 Homogeninių, deformuojamų iki tamprumo ribos, elementų tyrimas

2.2.1 Vamzdžio skylės skersmens d_i , įtakos T_{el} tyrimas

Nustatome kaip kinta maksimalus sukimo momentas T_{el} priklausomai nuo to koks vamzdis deformuoojamas, t.y. imame skirtingus vamzdžius, kurių išoriniai diametrai d_e yra vienodi, o vidiniai (skylės) diametrai d , kinta nuo O iki d_e . Laikome, kad strypai pagaminti iš A medžiagos. Skaičiavimo eskizas pateiktas 2.1 pav.



2. 1 pav Vamzdžio skaičiavimo eskizas

Skaičiavimus atliekame iki tamprumo ribos.

Maksimalus sukimo momentas T_{el} dar nesukeliantis plastinių deformacijų apskaičiuojamas pagal formulę (1). Polinis atsparumo momentas :

$$W_p = \frac{\pi \cdot d_e^3}{16}. \quad (54)$$

Polinis atsparumo momentas strypams su skirtiniais d_i apskaičiuojamas pagal formulę:

$$W_p = \frac{\pi}{16} \cdot \frac{d_e^4 - d_i^4}{d_e}. \quad (55)$$

Skaičiavimų rezultatai pateikti 2.2 lentelėje.

2.2 lentelė.

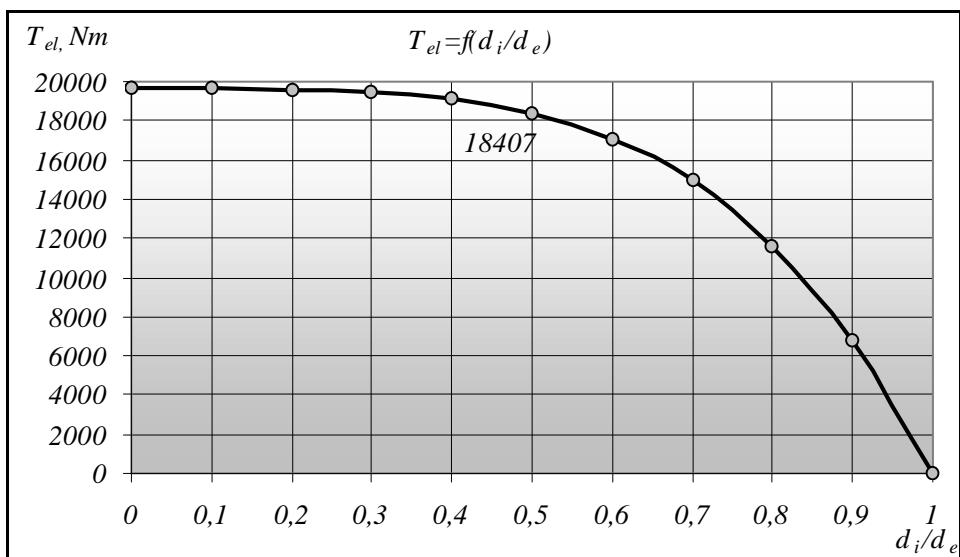
Vamzdžio skylės skersmens d_i įtaka elastiniam sukimo momentui T_{el}

d_e, m	d_b, m	d_i/d_e	W_p, m^3	T_{eb}, Nm	$T_{eb} \%$
0.1	0	0	0.00019635	19634.95408	100
	0.01	0.1	0.00019633	19632.99059	99.99
	0.02	0.2	0.000196035	19603.53816	99.84
	0.03	0.3	0.000194759	19475.91096	99.19
	0.04	0.4	0.000191323	19132.29926	97.44
	0.05	0.5	0.000184078	18407.76945	93.75
	0.06	0.6	0.000170903	17090.26404	87.04
	0.07	0.7	0.000149206	14920.60161	75.99
	0.08	0.8	0.000115925	11592.47689	59.04
	0.09	0.9	6.75246E-05	6752.46071	34.39
	0.1	1		0	0

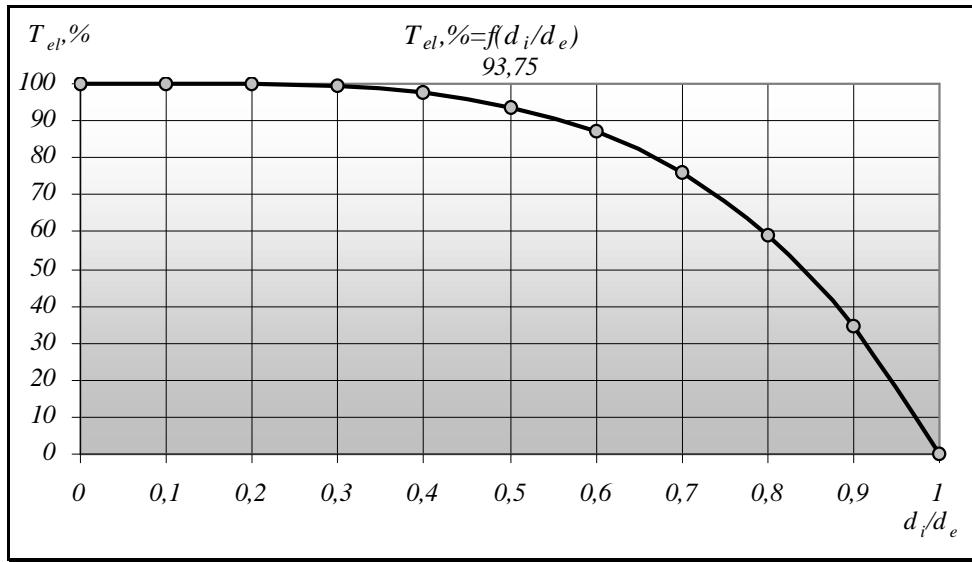
Sukimo momento T_{el} priklausomybės nuo strypo skylės diametru d_i grafikas pateiktas 2.2 pav.

To paties sukimo momento T_{el} kitimas procentais pateiktas 2.3 pav. T_{el} kitimą procentais išreiškiame pagal formule:

$$T_{el}, \% = \frac{T_{el} \cdot 100}{T_{el \max}}. \quad (56)$$



2.2 pav. Sukimo momento T_{el} priklausomybės nuo strypo skylės diametru d_i grafikas



2.3 pav. Sukimo momento T_{el} priklausomybės nuo strypo skylės diametro d_i grafikas procentais

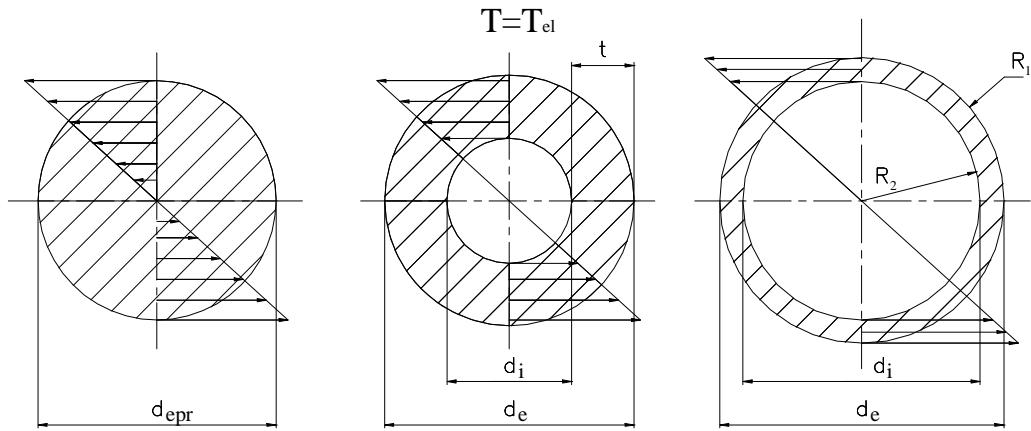
Iš 2.3 pav. pateikto grafiko matome, kad skylės skersmenį d_i padidinus iki $0,5d_e$, sukimo momenlas T_{el} sumažėjo tik 6.25%. O vėliau sukimo momento kreivė kinta pastebimiau, jos kitimo kampus didėja.

Iš to galima daryti išvadą, kad su kamų strypų stiprumui didžiausią įtaką turi išoriniai jo sluoksniai. Nesunku pastebėti, kad tuščiaviduris strypas atlaikys didesnius apkrovimus jeigu „pridėsime“ daugiau medžiagos į išorinį jo paviršių negu į skylės sienelių paviršių.

Atlikus elementarius skaičiavimus gautume, kad kai skylės diametras siekia $0,6d_e$, skerspjūvio plotas sumažėja tik iki 25%. Nustatysime kaip kinta T_{el} priklausomai nuo strypo matmenų, išlaikant vienodą skerspjūvio plotą.

2.2.2. Vamzdžio geometrinių parametrų įtakos T_{el} tyrimas

Atliekame skaičiavimus, kokius T_{el} atlaikys to paties skerspjūvio ploto, bet skirtinį matmenų tuščiaviduriai, apvalaus skerspjūvio strypai (vamzdžiai), kai skylės diametrą d_i didiname iki d_{epr} (skaičiavimams užsiduodame, kad $d_{epr}=0.1$ m). Skaičiavimų schema pateikta 2.4 paveikslėlyje. Laikome, kad strypas pagamintas iš A medžiagos.



2.4 pav. Vamzdžio geometrinių parametru įtakos skaičiavimo eskizas

Tokio, pastovaus skerspjūvio ploto strypo plotą apskaičiuojame šia tvarka:

- prie pradinio skersmens strypo (d_{epr}) ploto pridedame skylės plotą ir gauname menamo strypo plotą;

- gavę menamo strypo plotą iš jo išsiskaičiuojame jo skersmenį;
- iš menamo strypo ploto vėl atėmę skylės plotą išlaikome strypo skerspjūvio plotą pastovu.

Skaičiavimus atliekame pagal šias formules:

Formulės strypo geometrijai aprašyti:

Strypo skerspjūvio plotas:

$$A = \pi(R_1^2 - R_2^2) = \text{const}; \quad (57)$$

Strypo skylės skersmuo kinta $R_2=0.01, 0.02, 0.03 \dots 0.1 \text{ m}$;

Tariamo A_l skerspjūvio ploto strypo, kurio $d_{el}=d_e$ skersmuo apskaičiuojamas:

$$A_l = A_2 + A_{pr}; \quad (58)$$

$$A_l = \pi R_1^2; \quad (59)$$

$$R_1^2 = \frac{A_l}{\pi}; \quad (60)$$

$$d_{el} = d_e = 2\sqrt{\frac{A_l}{\pi}}. \quad (61)$$

čia: A_2 — skylės plotas;

A - strypo pradinis skerspjūvis.

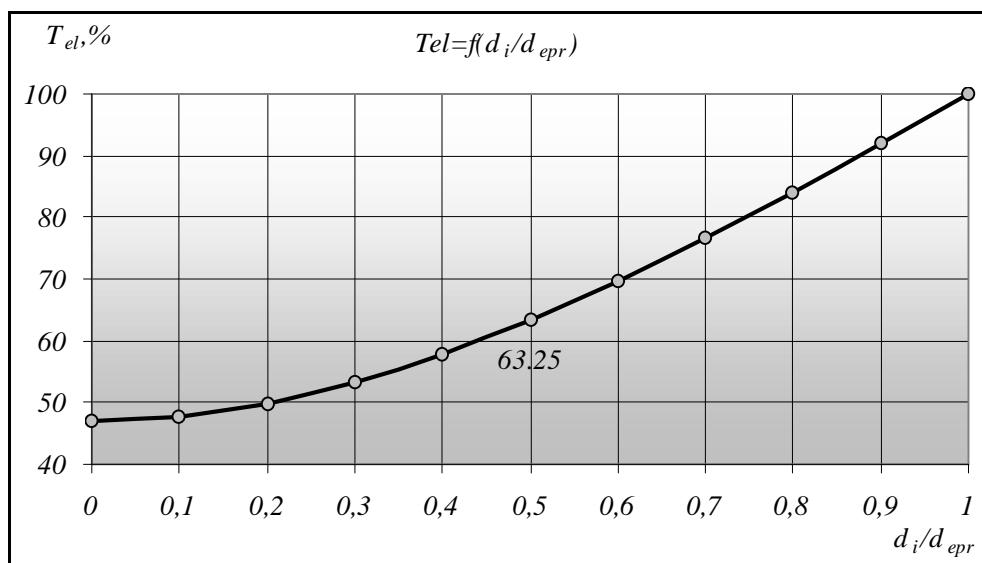
Momentų nustatymui naudojame 12 formule.

Skaiciavimų rezultatų suvestinė pateikta 2.3 lentelėje. Sukimo momento priklausomybės nuo skerspjūvio geometrijos kitimo procentais grafikas pateiktas 2.5 paveikslėlyje.

2.3 lentelė

Sukimo momento priklausomybės nuo skerspjūvio geometrijos

d_b, m	d_i/d_{epr}	d_e, m	W_p, m^3	T_{eb}, Nm	$T_{eb} \%$
0	0	0.1	0.000196	19634.95	47.14
0.01	0.1	0.1005	0.000199	19928.26	47.84
0.02	0.2	0.10198	0.000208	20793.95	49.92
0.03	0.3	0.1044	0.000222	22192.11	53.28
0.04	0.4	0.1077	0.000241	24064.39	57.78
0.05	0.5	0.1118	0.000263	26343.06	63.25
0.06	0.6	0.11662	0.00029	28959.35	69.53
0.07	0.7	0.12207	0.000318	31849.45	76.47
0.08	0.8	0.12806	0.00035	34957.7	83.93
0.09	0.9	0.13454	0.000382	38237.71	91.8
0.1	1	0.14142	0.000417	41652.03	100



2.5 pav. Sukimo momento T_{el} priklausomybės nuo geometrijos (kai išlaikomas pastovus skerspjūvio plotas) priklausomybės grafikas

Iš gautų rezultatų matome (žr. 2.5 pav.), kad tuščiaviduris strypas su tokiu pačiu skerspjūvio

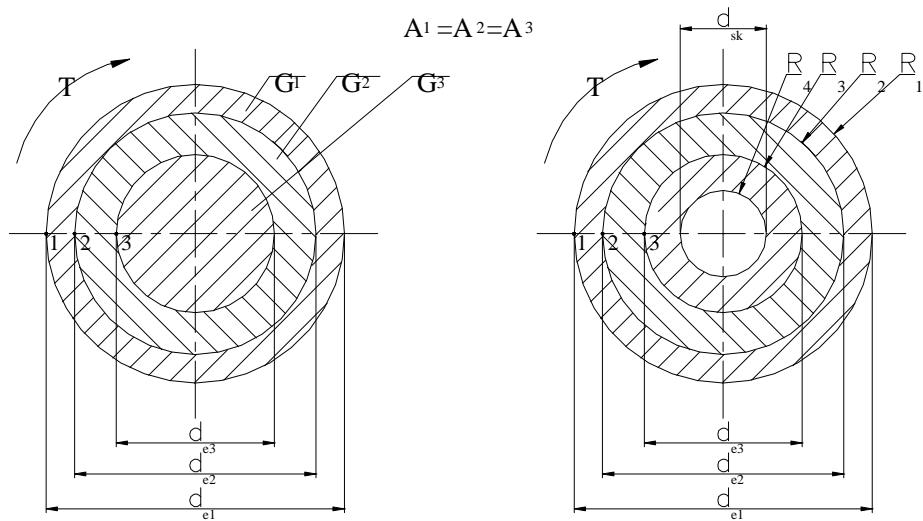
plotu kaip pilnaviduris, ir kurio skylės diametras lygus to pilnavidurio strypo išoriniam diametrui, atlaiko daugiau negu dvigubai didesnes apkrovas. Kai skylės skersmuo siekia 0,5 pradinio strypo skersmens, T_{el} padidėja nuo 47,14% iki 63,25% ir nuo šio taško T_{el} kitimo kreivė beveik išsitiesina, kinta maždaug tuo pačiu kampu. Kol skylės diametras nesiekia $0,5d_{epr}$, T_{el} kitimo kreivė kinta ne tuo pačiu kampu, ir vis labiau kyla, kas vėl gi rodo, kad kol skylės diametras nedidelis, ji turi nežymią įtaką strypo standumui. Išlaikant tą patį strypo skerspjūvio plotą, kol skylės diametras nedidelis, mažas ir jos plotas. Taigi ir mažai medžiagos prisideda i strypo išorę. Todėl gaunamas mažas T_{el} pokytis.

2.3 Daugiasluoksnį elementų, deformuojamų iki tamprumo ribos tyrimas

Skaičiuojant daugiasluoksnius strypus iki tamprumo ribos laikome, kad daugiasluoksniaiame su kamame strype T_{elk} bus pasiekta tada, kai bent viename iš sluoksnų bus pasiekta ribinis įtempimas T_{eli} . Nagrinėdami daugiasluoksnio su kamomo strypo deformacijas laikome, kad nėra praslydimo tarp strypą sudarančių sluoksnų, o deformacijos yra tiesiog proporcingos atstumui nuo strypo centro.

2.3.1 Skylės skersmens įtakos, trisluoksnio vamzdžio T_{el} tyrimas

Nustatysime kaip kinta daugiasluoksnio tuščiavidurio (3 sluoksnų), tiesioginės konstrukcijos strypo elatinis sukinio momentas T_{el} , priklausomai nuo skylės diametro. Išorinį strypo diametru išlaikome pastovu, o skylę didiname nuo O iki d_e . Skaičiavimo schema parodyta 2.6 paveikselyje.



2.6 pav. Skylės skersmens įtaka trisluoksniam vamzdžiui

Skylės diametra d_{sk} keičiamame nuo 0 iki $d_e=0,1$. Skylės kitimo žingsnis - 0.01 m .

Tangentinius įtempimus τ_i charakteringuose taškuose 1, 2, 3 apskaičiuojame pagal formulę (26). Viso vamzdžio skerspjūvio standumą sukimo atveju apskaičiuojame pagal formulę (24). Atskirų sluoksnių poliniai inercijos momentai I_{pi} apskaičiuojami pagal formulę:

$$I_{pi} = \frac{\pi}{32} (d_{ei}^4 - d_{ii}^4). \quad (62)$$

Viso daugiasluoksnio vamzdžio ekvivalentinį šlyties modulį G_k apskaičiuojame pagal formulę(30).

Kadangi laikome, kad daugiasluoksniamame sukame vamzdyje T_{elk} bus pasiekta tada, kai bent viename iš sluoksnių bus pasiekta ribinis įtempimas τ_{el} , tai nustatome būtent kuriame sluoksnyje bus pasiekta šis įtempimas pirmiausiai ir pagal šio sluoksnio maksimalų sasūkį bus apkrautas visas daugiasluoksnis vamzdis. Tai nustatome pagal santykį $\frac{\tau_f}{\tau_{adm}}$. Apkrauname vazdį bet kokiui sukimo momentu ir gautus atskirų sluoksnių įtempimus padaliname iš tų sluoksnių leistinujų įtempimų. Pagal tai, kurio sluoksnio santykis didžiausias, nustatome kuriame sluoksnyje leistinieji įtempimai bus pasiekti pirmiausiai.

Nustačius, kad pirmiausiai τ_{el} bus pasiekti pirmame sluoksnje, apskaičiuojame šio sluoksnio maksimalų susisukimo kampą, kuriuo suksime visą daugiasluoksnį strypą pagal formulę (25):

Atskirų sluoksnių matmenis nustatome laikydamiesi sąlygos, kad sluoksnių skerspjūvio plotai vienodi. Geometriją nustatome sekančiai:

$$A_1 = A_2 = A_3; \quad (63)$$

$$A_i = \frac{A_{str} - A_{sk}}{3}; \quad (64)$$

$$A_3 = \pi(R_3^2 - R_4^2); \quad (65)$$

$$A_2 = \pi(R_2^2 - R_3^2); \quad (66)$$

$$A_1 = \pi(R_1^2 - R_2^2); \quad (67)$$

$$d_{e3} = 2\sqrt{\frac{A_3 + \pi R_4^2}{\pi}}; \quad (68)$$

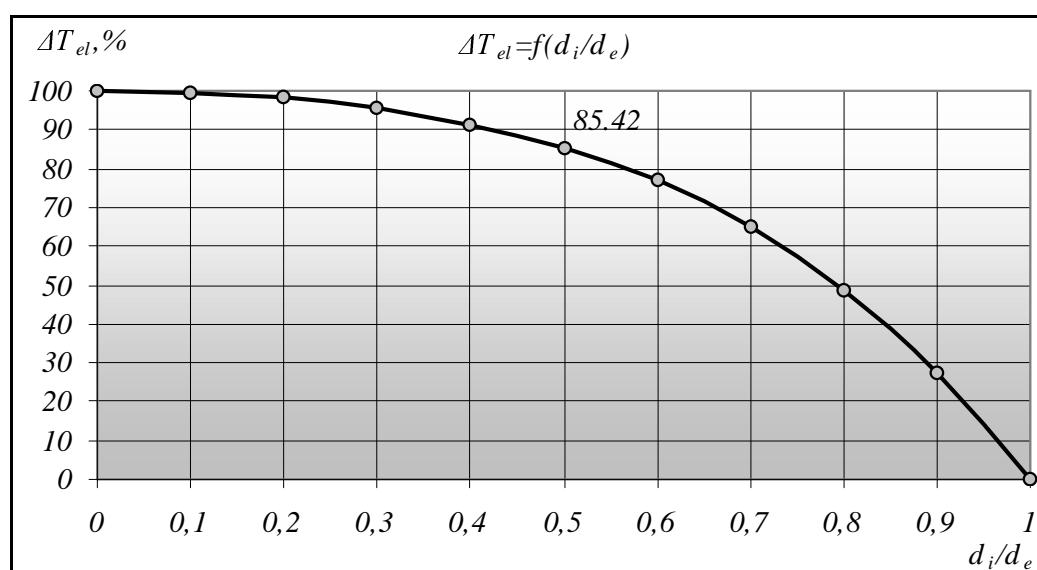
$$d_{e2} = 2\sqrt{\frac{A_2 + \pi R_3^2}{\pi}}. \quad (69)$$

Skaičiavimų rezultatai pateikti 2.4 lentelėje, o elastinio sukimo momento T_{el} priklausomybės nuo skylės diametro d_i kitimo grafikas 2.7 paveikslėliuose.

2.4 lentelė

Elastinio sukimo momento T_{el} priklausomybė nuo skylės diametro d_i

<i>Vamzdžio sluoksnių skersmenys, m²</i>				<i>Skylės ir išorinio diametro santykis</i>	<i>Sluoksnių skerspjūvio plotai, m²</i>	<i>Vamzdžio polinis inercijos momentas, m⁴</i>	<i>Strypo elastinis sukimo momentas, Nm</i>	<i>Elastinio sukimo momento pokytis, %</i>
d_{e1}	d_{e2}	d_{e3}	d_{sk}	d_i/d_e	$A_1=A_2=A_3$	I_{pk}	T_{el}	ΔT_{el}
	0.081	0.058	0	0	0.00262	9.82E-06	14726	100
	0.081	0.058	0.01	0.1	0.00259	9.82E-06	14660	99.55
	0.082	0.06	0.02	0.2	0.00251	9.80E-06	14451	98.13
	0.083	0.063	0.03	0.3	0.00238	9.74E-06	14071	95.55
	0.084	0.066	0.04	0.4	0.0022	9.57E-06	13470	91.47
0.1	0.086	0.071	0.05	0.5	0.00196	9.20E-06	12579	85.42
	0.088	0.076	0.06	0.6	0.00168	8.55E-06	11310	76.8
	0.091	0.081	0.07	0.7	0.00134	7.46E-06	9555	64.89
	0.093	0.087	0.08	0.8	0.00094	5.80E-06	7186	48.8
	0.096	0.093	0.09	0.9	0.0005	3.38E-06	4057	27.55
	0.1	0.1	0.1	1	0	0	0	0



2.7 pav. Trisluoksnio strypo T_{el} priklausomybės nuo skylės diametro d_i kitimo grafikas procentais

2.7 paveikslėlyje parodytas grafikas atvaizduoja elastinio sukimo momento kitimą nuo skylės diametro procentais. T.y., kai turime pilnavidurį strypą, T_{el} tokio strypo sudaro 100%, o kai tuščiavidurio strypo skylės skersmuo siekia puse išorinio skersmens ($d_i/d_e=0.5$), tokio strypo T_{el} 14.58% mažesnis negu pilnavidurio strypo.

Palyginus su analogiškais skaičiavimais homogeniniams strypui, matome, kad strypų skylės diametrus padidinus iki 0,5 išorinio strypo diametro, homogeniniams strypui elastinis sukimo momentas sumažėja 6.25%, o trisluoksniam strypui 14.58%. Kadangi skaičiavimai buvo atlirkti išlaikant atskirų sluoksnių skerspjūvių plotus vienodus, tai trisluoksniam tiesioginės konstrukcijos strypui skylės įtaka elastiniam sukimo momentui yra pastebimesnė. Čia proporcingai sumažėjo ir išorinis, didžiausių šlyties modulį turintis medžiagos sluoksnis (žr. 2.4 lentelę, strypo sluoksnių skersmenis), kuris turi didžiausių įtaką strypo standumui sukimo atveju. Todėl ir T_{el} pokytis tokiam strype ženklesnis.

2. 3. 2. Medžiagos išdėstymo įtakos vamzdžio T_{el} tyrimas

Nustatysime kaip kinta T_{el} priklausomai nuo medžiagos išdėstymo. T.y. imame vienodos geometrijos vamzdžius su skirtinai išdėstytomis medžiagomis. Pirmu atveju skaičiuojame tiesioginės konstrukcijos, antru - atvirkštinės, trečiu - netaisyklingos konstrukcijos vamzdžius. Skaičiavimus atliksime pagal 2.8 paveikslėlyje pateiktą schemą. Vamzdžių geometrinius parametrus parenkame tokius, kad visų sluoksnių skerspjūvių plotai būtų vienodi. Taip galime tiksliau ivertinti T_{el} priklausomybę nuo medžiagos parametru turint tokią pačią vamzdžių geometriją. Laikome, kad vamzdžiai sudaryti iš A , B ir C medžiagų.

Nustatome sluoksnių matmenis: Vamzdžio išorinis diametras $d_{e1} = 0,1m$.

Centrinės dalies diametral išsireiškiame iš sąlygos $A_3 = \frac{1}{3}A = \pi \cdot R^2$, kur A viso vamzdžio skerspjūvis.

$$d_3 = 2R = 2\sqrt{\frac{A}{\pi}}; \quad (70)$$

$$A_2 = \pi \cdot R_2^2 - \pi \cdot R_3^2; \quad (71)$$

$$d_2 = 2R_2 = \sqrt{\frac{A_2 + \pi \cdot R_3^2}{\pi}}. \quad (72)$$

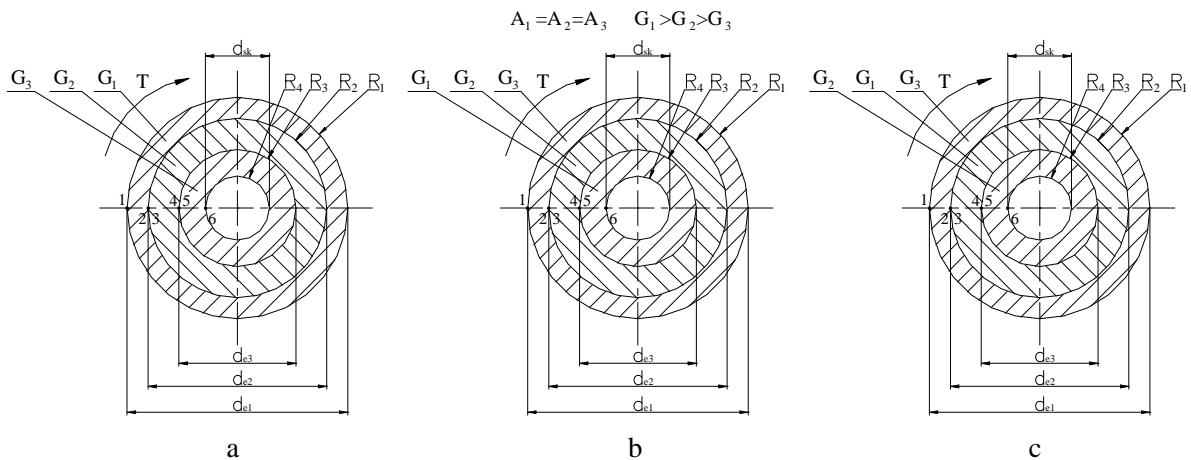
Polinius inercijos momentus apskaičiuojame pagal formulę (62). Vamzdžio standumas sukimo atveju randamas iš formulės (24). Ekvivalentinis šlyties modulis apskaičiuojamas pagal formulę (30).

Nustatome kuriame sluoksnyje ribiniai įtempimai bus pasiekti pirmiausiai. Tai atliksime pagal

santykį $\frac{\tau_f}{\tau_{adm}}$. Čia τ_f - įtempimai charakteringuose vamzdžio taškuose 1, 2, 3, 4, 5. Kuriame

sluoksnje šis santykis didžiausias, tame sluoksnje ir bus pasiekti maksimalūs įtempimai pirmiausiai. Įtempimus kylančius šiuose taškuose apskaičiuojame pagal formulę (26):

Nustatę sluoksnį, kuris plastiškai deformuosis pirmas, pagal formulę (25) galime apskaičiuoti to sluoksnio maksimalų santykinį sasuką θ , kurio suksime visą daugiasluoksnį vamzdį. Skaičiuojame tiesioginės konstrukcijos strypą (2. 8 pav., a), antru atveju - atvirkštinės (2.8 pav., b), trečiu - netaisyklingos (2.8 pav., c) sluoksnį išdėstymo konstrukcijos vamzdžius.



2.8 pav. Daugiasluoksnio vamzdžio konstrukcijų tipai

Rezultatų suvestinė pateikta 2.5 lentelėje. 2.6 lentelėje pateikta įtempimų kiekvieno sluoksnio charakteringuose taškuose suvestinė įtempimų diagramos pavaizduotos 2.9 paveikslėlyje. T_{el} priklausomybes nuo medžiagos išdėstymo grafikas pateiktas 2.10 paveikslėlyje.

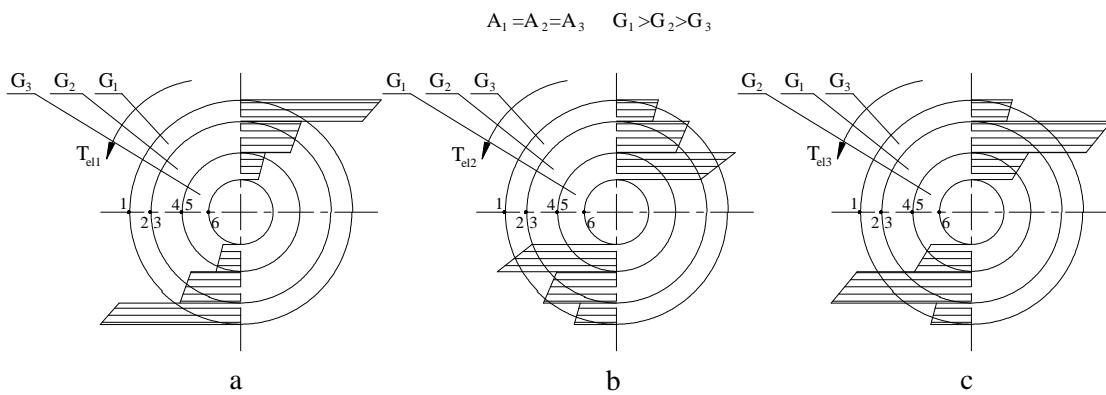
2.5 lentelė

Daugiasluoksniių vamzdžių parametrai

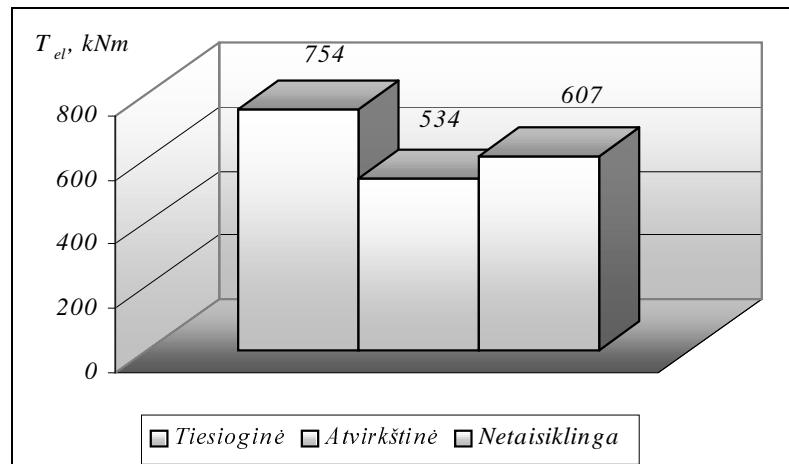
Vamzdžių sluoksniių skersmenys, m				Skerspjūvio plotai, m ²	Sluoksniių poliniai inercijos momentai, m ⁴			Vamzdžio polinis inercijos momentas, m ⁴
d_{e1}	d_{e2}	d_{e3}	d_{sk}	A_i	I_{p1}	I_{p2}	I_{p3}	I_{pk}
0,1	0,0866	0,0707	0,05	0,00196	4,295E-06	3,068E-06	1,841E-06	9,204E-06

Itempimų charakteringuose taškuose suvestinė

Konstrukcija	Tiesioginė	Atvirkštinė	Netaisiklinga			
Elastinis sukimo momentas T_{eb} Nm	6250	5300	5800			
Strypo standumas K, Nm^2	754718	533825	607456			
	τ, MPa	τ/τ_{adm}	τ, MPa	τ/τ_{adm}	τ, MPa	τ/τ_{adm}
6 taškas	12,42	0,414	59,57	0,596	28,64	0,477
5 taškas	17,57	0,585	84,24	0,842	40,51	0,675
4 taškas	35,13	0,585	42,12	0,702	81,02	0,81
3 taškas	43,03	0,717	51,59	0,86	99,23	0,992
2 taškas	86,06	0,86	25,79	0,86	24,81	0,826
1 taškas	99,37	0,993	29,79	0,993	28,64	0,955



2. 9 pav. Itempimai įvairiose daugiasluoksnio vamzdžio konstrukcijose

2.10 pav. Maksimalūs sukimo momentai T_{el} įvairiose konstrukcijose

Iš gautų rezultatų (2.10 pav.) matome, kad didžiausius sukimo momentus T_{el} atlaiko tiesioginės konstrukcijos vamzdžiai. Mažiausius sukimo momentus T_{el} atlaiko atvirkštinės konstrukcijos vamzdžiai. Tiesioginės konstrukcijos vamzdyje pirmo ir antro sluoksnį medžiagų išnaudojimas (tai parodo τ/τ_y santykis) mažėja tolygiai sluoksniams artėjant prie centro. Kuo santykis τ/τ_y 2.6 lentelėje arčiau vieneto, tuo geriau išnaudojamos medžiagos stiprumo savybės. Tiesioginės konstrukcijos vamzdyje didesnio tamprumo modulio sluoksniai išsidėsto toliau nuo vamzdžio centro, taip savo ruožtu įnešdami didesni indeli į vamzdžio standumą.

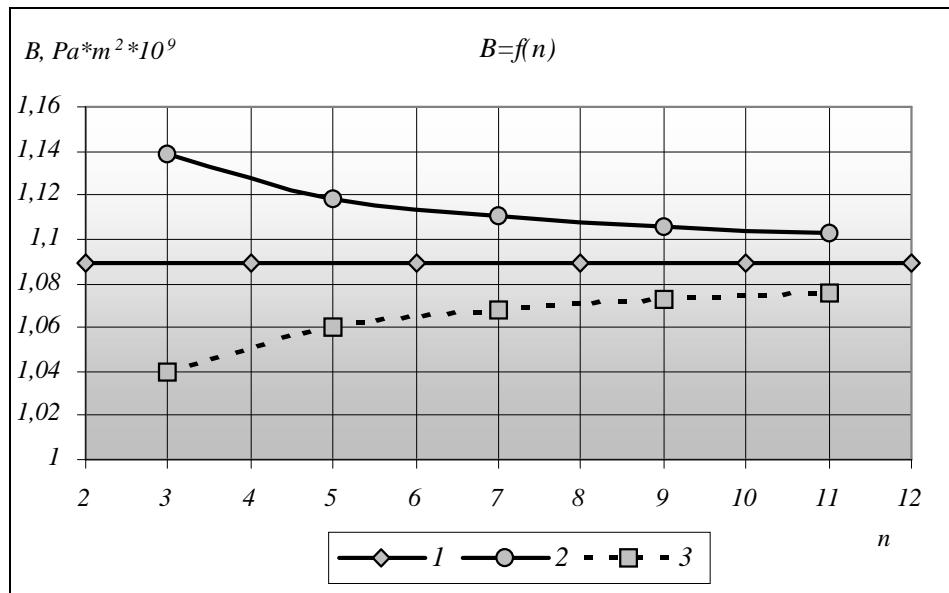
2.3.3 Sluoksnį skaičiaus n įtaka standumui B tempimo - gnuždymo atveju

Sluoksnį skaičiaus įtaka standumui B tempimo - gnuždymo atveju pateikta 2.7 lentelėje, o gautos priklausomybės pavaizduotos 2.11 paveikslėlyje. Atliekant skaičiavimus laikome kad vamzdis pagamintas iš A ir B medžiagų. Iš gautų rezultatų matome, kad tiesioginių ir atvirkštinų konstrukcijų su lyginiu sluoksniu skaičiumi standumas yra vienodas ir išlieka toks pats didinant sluoksnį skaičių. Taip yra todėl kad nepriklasomai nuo sluoksniu skaičiaus, skerspjūvio ploto dalis tenkanti vienai medžiagai yra nekintanti. Trijų sluoksniu tiesioginės konstrukcijos standumas yra didžiausias, tačiau didėjant sluoksniu skaičiui, medžiagos su didesniu tamprumo moduliu E turio dalis konstrukcija santykinai mažėja, todėl ir mažėja standumas B . Atvirkštinėse konstrukcijose, didėjant sluoksniu skaičiui, mažėja medžiagos kiekis su mažesniu tamprumo moduliu E , todėl standumas B ir didėja.

2.7 lentelė

Daugiasluoksnį vamzdžių standumas nuo sluoksniu skaičiaus

<i>n</i>											
<i>Tiesioginė konstrukcijos vamzdis</i>											
<i>B,</i>	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
<i>Pa*m²*10⁹B</i>	1,089	1,138	1,089	1,119	1,089	1,11	1,089	1,106	1,089	1,103	1,089
<i>Atvirkštinė konstrukcijos vamzdis</i>											
<i>B,</i>	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
<i>Pa*m²*10⁹</i>	1,089	1,04E	1,089	1,06	1,089	1,068	1,089	1,073	1,089	1,076	1,089



2.11 pav. Vamzdžio ašinio standumo B priklausomybės nuo sluoksnų skaičiaus n: 1 – su lyginiu sluoksniu skaičiumi, 2 – tiesioginiu, 3 – atvirkštinę su nelyginiu sluoksnų skaičiumi.

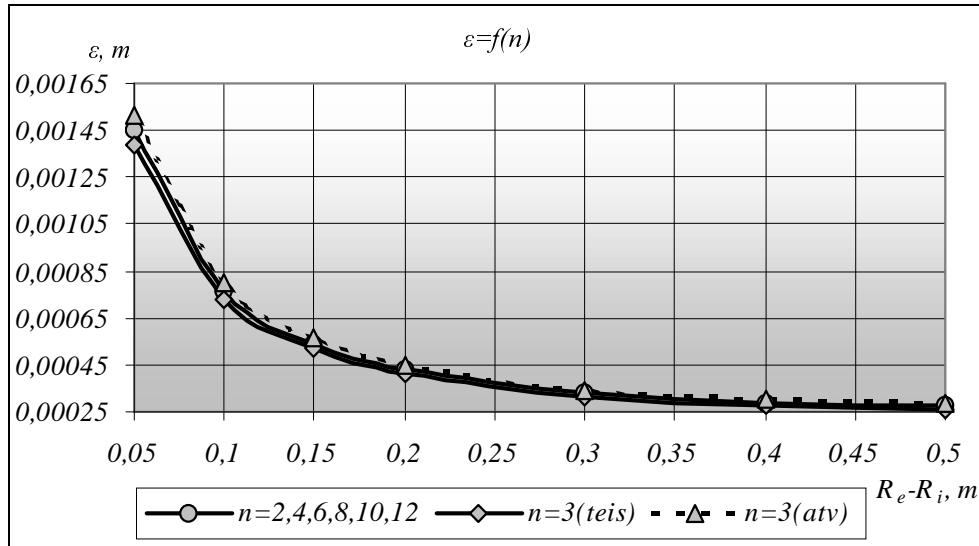
2.3.4 Sienelės storio įtaka konstrukcijos deformacijai ε

Nustatome kaip priklauso tiesioginės ir atvirkštinės konstrukcijos daugiasluoksnio vamzdžio deformacija ε nuo sienelės storio tempimo – gniuždymo atveju. Didinant sienelės storį, kaip ir prieš tai atliktuose skaičiavimuose, išlaikome pastovius atskinų sluoksnų skerspjūvio plotus, laikant kad vamzdis pagamintas iš A ir B medžiagų. Skaičiavimus atliekame iki tamprumo ribos.

2.8 lentelė

Vamzdžių deformacija ε kintant sienelės storui.

	<i>Sluoksnų skaičius n</i>										
	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
<i>R_e•R_b m</i>	<i>Tiesioginės konstrukcijos vamzdis</i>										
0,5	0,000275	0,000263	0,000275	0,000268	0,000275	0,00027	0,000275	0,000271	0,000275	0,000272	0,000275
0,4	0,000286	0,000274	0,000286	0,000279	0,000287	0,000281	0,000288	0,000282	0,000286	0,000283	0,000286
0,3	0,000327	0,000313	0,000327	0,000319	0,000327	0,000321	0,000327	0,000322	0,000327	0,000323	0,000327
0,2	0,00043	0,000411	0,00043	0,000418	0,00043	0,000422	0,000431	0,000423	0,000430	0,000424	0,000430
0,15	0,000539	0,000516	0,000539	0,000525	0,000539	0,000529	0,000538	0,000531	0,000539	0,000533	0,000539
0,1	0,000764	0,000731	0,000765	0,000744	0,000765	0,00075	0,000767	0,000753	0,000764	0,000755	0,000764
0,05	0,001448	0,001386	0,001448	0,00141	0,001448	0,001421	0,001448	0,001427	0,001448	0,001431	0,001448
<i>R_e•R_b m</i>	<i>Atvirkštinės konstrukcijos vamzdis</i>										
0,5	0,000275	0,000288	0,000275	0,000282	0,000275	0,00028	0,000275	0,000279	0,000275	0,000278	0,000275
0,4	0,000286	0,0003	0,000286	0,000294	0,000286	0,000292	0,000286	0,000291	0,000286	0,000290	0,000286
0,3	0,000327	0,000343	0,000328	0,000336	0,000327	0,000334	0,000327	0,000332	0,000327	0,000331	0,000327
0,2	0,00043	0,00045	0,00043	0,000442	0,00043	0,000438	0,000430	0,000436	0,000430	0,000435	0,000430
0,15	0,000539	0,000565	0,000539	0,000554	0,000539	0,00055	0,000539	0,000548	0,000539	0,000546	0,000539
0,1	0,000764	0,0008	0,000764	0,000786	0,000764	0,000779	0,000764	0,000776	0,000764	0,000774	0,000764
0,05	0,001448	0,001517	0,001448	0,001489	0,001448	0,001477	0,001448	0,001471	0,001448	0,001466	0,001448



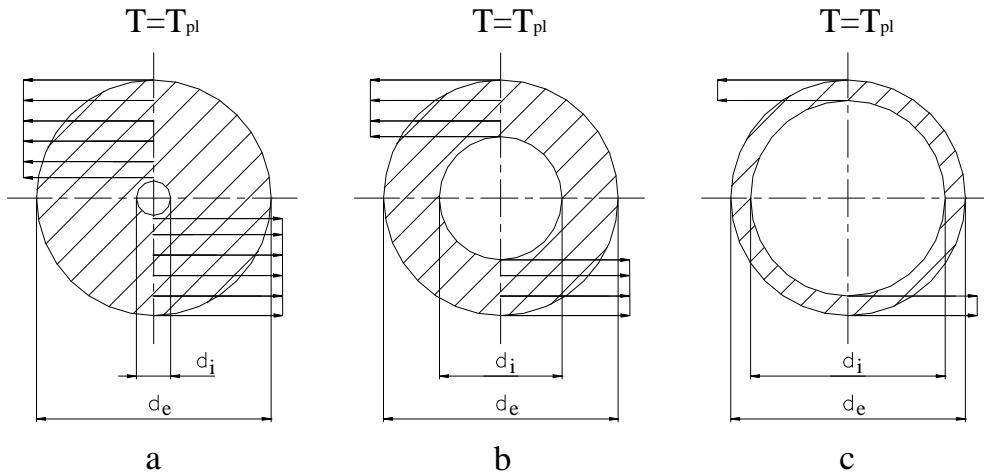
2.12 pav. Konstrukcijos deformacija kintant sienelės storui

Iš gautų rezultatų (2.8 lentelė, 2.12 pav) matome, kad didėjant vamzdžio sienelės storui nepriklausomai nuo vamzdžio konstrukcijos tempimo – gnuždymo atveju deformacija ε mažeja. Padidėjus vamzdžio sienelės storui iki 50%, konstrukcijos deformacija ε sumažėja apie 3,5 karto, po to šis deformacijos mažėjimas nebéra toks pastebimas. Todėl didžiausias standumo efektas yra gaunamas didinant plonasienių vamzdžių sieneles.

3 SUKAMŲ ELEMENTŲ TYRIMAS, ESANT TAMPRIAI PLASTINIAM DEFORMAVIMUI

3.1 Homogeninių elementų plastinio deformavimo tyrimas

Nustatome kaip kinta maksimalus sukimo momentas T_{pl} priklausomai nuo to koks vamzdis deformuoojamas, t.y. imame skirtingus vamzdžius, kurių išoriniai diametrai d_e yra vienodi, o vidiniai (skylės) diametrai d , kinta nuo O iki d_e . Laikome, kad strypai pagaminti iš A medžiagos. Skaičiavimus atliekame pagal prieš tai naudotas formules. Skaičiavimo schema pateikta 3.1 pav, o skaičiavimo rezultatų suvestinė pateikta 3.1 lentelėje.. Šiuo atveju vamzdis sukasas tokiu momentu, kad plastiškai deformuotusi visu skerspjūviu.



3. 1 pav Vamzdžio plastinio deformavimo skaičiavimo eskizas

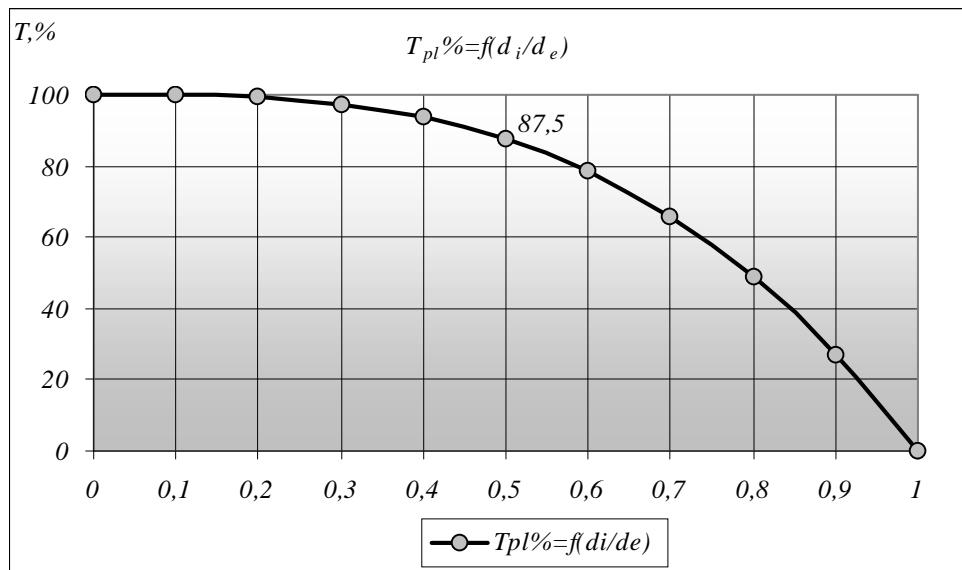
3.1 lentelė

Vamzdžio skylės skersmens d_i įtaka plastiniams sukimo momentui T_{pl}

d_e, m	d_b, m	d_i/d_e	T_{pb}, Nm	$T_{pb} \%$	m
<i>0.1</i>	<i>0</i>	<i>0</i>	<i>26180</i>	<i>100</i>	<i>1.333</i>
	<i>0.01</i>	<i>0.1</i>	<i>26153</i>	<i>99.99</i>	<i>1.332</i>
	<i>0.02</i>	<i>0.2</i>	<i>25970</i>	<i>99.2</i>	<i>1.325</i>
	<i>0.03</i>	<i>0.3</i>	<i>25473</i>	<i>97.3</i>	<i>1.308</i>
	<i>0.04</i>	<i>0.4</i>	<i>24504</i>	<i>93.6</i>	<i>1.281</i>
	<i>0.05</i>	<i>0.5</i>	<i>22907</i>	<i>87.5</i>	<i>1.244</i>
	<i>0.06</i>	<i>0.6</i>	<i>20525</i>	<i>78.4</i>	<i>1.2</i>
	<i>0.07</i>	<i>0.7</i>	<i>17200</i>	<i>65.7</i>	<i>1.153</i>
	<i>0.08</i>	<i>0.8</i>	<i>12776</i>	<i>48.8</i>	<i>1.102</i>
	<i>0.09</i>	<i>0.9</i>	<i>7094</i>	<i>27.1</i>	<i>1.051</i>
	<i>0.1</i>	<i>1</i>	<i>0</i>	<i>0</i>	<i>0</i>

Sukimo momento T_{pl} priklausomybės nuo strypo skylės diametro d_i grafikas pateiktas 3.2 pav. T_{pl} kitimą procentais išreiškiame pagal formule:

$$T_{pl}, \% = \frac{T_{pl} \cdot 100}{T_{pl \max}}. \quad (73)$$



3.2 pav. Sukimo momento T_{pl} priklausomybės nuo strypo skylės diametro d_i grafikas procentais

Iš 3.2 pav. pateikto grafiko matome, kad skylės skersmenį di padidinus iki $0,5d_e$, sukimo momenlas T_{pl} sumažėjo 12,5%. O vėliau sukimo momento kreivė kinta pastebimiau, jos kitimo kampus didėja. Didejant skylės diametru plastinio sukimo momento T_{pl} mažejimas yra didesnis už elastinio sukimo momento T_{el} , esant tai pačiai vamzdžio konstrukcijai.

Iš to, kaip ir deformavimo atveju iki tamprumo ribos, galima daryti išvadą, kad su kam vamzdžiu stiprumui didžiausią įtaką turi išoriniai jo sluoksniai.

3.2 Daugiasluoksnių elementų plastinio deformavimo tyrimas

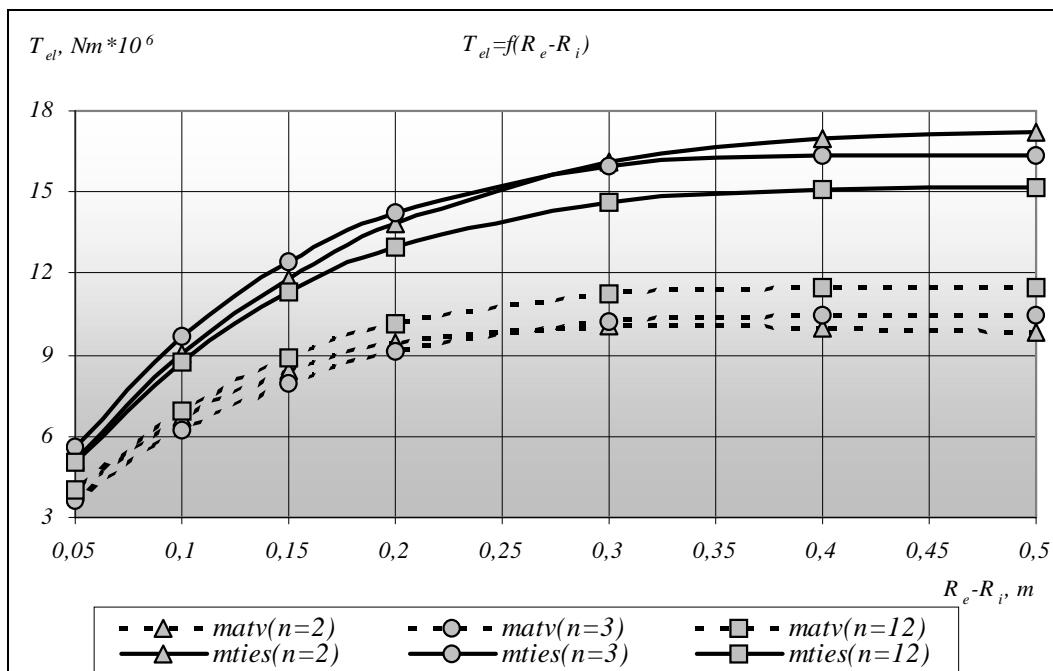
3.2.1 Vamzdžio sienelės storio įtaka plastinio sukimo momentui T_{pb} bei plastinio deformavimo koeficientui m

Nustatome kaip kinta sukimo momentas T_{el} priklausomai nuo to kokio sienelės storio vamzdis deformuoojamas, t.y. imame skirtingus vamzdžius, kurių išoriniai diametrai d_e yra vienodi, o vidiniai (skylės) diametrai d , kinta nuo 0 iki d_e . Laikome, kad strypai pagaminti iš A ir B medžiagos. Sluoksninių skaičius kinta nuo 2 iki 12, o jų skerspjūvio plotai išlaikomi vinodi. Skaičiavimai atliekami pagal prieš tai aprašytas formules. Skaičiavimo rezultatai pateikti 3.2, 3.3 lentelėse. Elastinio sukimo momento T_{el} priklausomybė nuo vamzdžio sienelės storio pateikta 3.2 paveikslėlyje, o plastinio deformavimo koeficiente m priklausomybė nuo sienelės storio 3.3 paveikslėlyje.

3.2 lentelė

Vamzdžio elastinio sukimo momento T_{el} priklausomybė nuo sienelės storio

<i>n</i>	Vamzdžio sienelės storis						
	0,5	0,4	0,3	0,2	0,15	0,1	0,05
<i>Tiesioginės konstrukcijos</i> T_{el}							
2	17180584,82	16964600,3	16081027,4	13823007,68	11828832,65	9012443,925	5152948,263
3	16362461,74	16336281,8	15943582,72	14241886,7	12433834,67	9660397,41	5627050,592
12	15135277,11	15079644,7	14637858,27	12985249,63	11296848,11	8747372,045	5079112,654
<i>Atvirkštinės konstrukcijos</i> T_{el}							
2	9817477,042	9952565,527	10093937,2	9449910,702	8441655,81	6701017,13	3980594,242
3	10471975,51	10455220,35	10203892,94	9114807,486	7957654,192	6182654,342	3601312,379
12	11453723,22	11460530	11248472,5	10120117,13	8867243,44	6913074,634	4039662,729

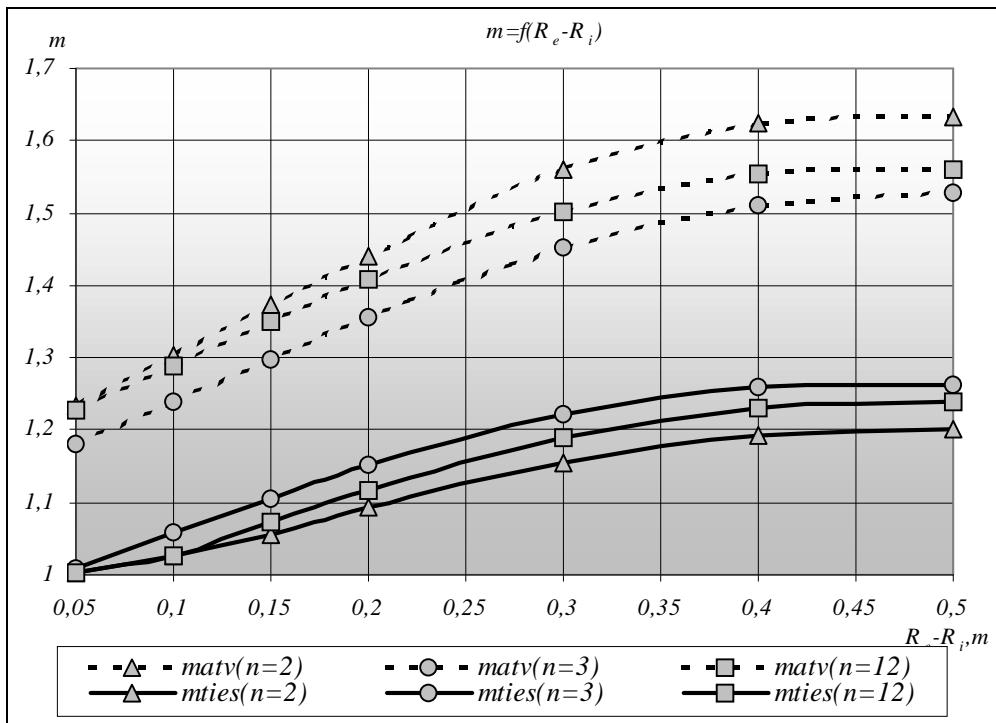


3.2 pav. Elastinio sukimo momento T_{el} priklausomybė nuo vamzdžio sienelės storio

3.3 lentelė

Vamzdžio plastinio deformavimo koeficiente m priklausomybė nuo sienelės storio

<i>n</i>	Vamzdžio sienelės storis						
	0,5	0,4	0,3	0,2	0,15	0,1	0,05
<i>Tiesioginės konstrukcijos</i> m							
2	1,20056071	1,191070371	1,154857299	1,093095797	1,055665094	1,025759045	1,00325614
3	1,262194274	1,258260546	1,222583963	1,150433501	1,105434565	1,057516746	1,008562111
12	1,240284878	1,230240158	1,188692922	1,11612388	1,072444229	1,02641191	1,00264812
<i>Atvirkštinės konstrukcijos</i> m							
2	1,632352092	1,622965066	1,558846623	1,441836821	1,373311376	1,303035431	1,233588054
3	1,527821446	1,511531999	1,451781523	1,355021185	1,298814553	1,240584013	1,182190907
12	1,561052126	1,55377757	1,502983918	1,407291379	1,349355998	1,288533365	1,22708461



3.3 pav. Plastinio deformavimo koeficiente m priklausomybė nuo sienelės storio

Iš gautų rezultatų matome, kad tiesioginės konstrukcijos vamzdis atlaiko didesnius elastinius sukimo momentus T_{el} , nei tokios pats geometrinės formos atvirkštinės konstrukcijos vamzdis, nes jo standumas K yra didesnis. Padidėjus daugiasluoksnio vamzdžio sienelės storiui 50%, elastinis sukimo momentas, priklausomai nuo vamzdžio konstrukcijos tipo, padidėja apie 3 – 4 kartus. Didinant sienelės stori daugiaus nei 50%, sukimo momento didėjimo priklausomybė tampa daugiau tiesinė ir nebéra tokia pastebima.

Ir tiesinėje, ir atvirkštinėje konstrukcijoje plastinio deformavimo koeficiente m priklausomybė nuo sienelės storio didėja. Daugiasluoksnio, atvirkštinės konstrukcijos vamzdžio plastinio deformavimo koeficientas m yra apie 20% didesnis už tiesioginės konstrukcijos vamzdžio plastinio deformavimo koeficientą. Plastinio deformavimo efektyvumo koeficientas m su kimo atveju, parodo kiek kartų didesnius su kimo momentus gali atlaikyti vamzdis deformuojamas plastiškai iki tam tikros ribos ar visu skerspjūviu, palyginus su vamzdžiu, deformuojamu iki tamprumo ribos. Vadinasi esant mažesniams elastinio su kimo momentui T_{el} atvirkštinėse konstrukcijose, plastinio su kimo momento T_{pl} padidėjimas yra apie 20%, tačiau jis vis tiek išliks mažesnis už tiesioginės konstrukcijos su kimo momentus.

3.2.2 Sluoksnį skaičiaus n įtakos, tiesioginės konstrukcijos vamzdžio tyrimas

Nustatysyme kaip priklauso elastinis sukimo momentas nuo daugiasluoksnio strypo sluoksnį skaičiaus. Čia skaičiuojame elastinį sukimo momentą T_{el} vamzdžiams su skirtiniais sluoksnį skaičiais. Vamzdis sudarytas iš dviejų skirtinį medžiagų (A medžiaga ir B medžiaga), kurių kiekiai vamzdyje vienodi.

Skaičiuojant tiesioginės konstrukcijos, kai sluoksniai nuo išorės išsidėsto $A-B-A-$ seka, ir atvirkštinės konstrukcijos, kai sluoksniai nuo išorės išsidėsto $B-A-B-$ seka vamzdžius, kurių n kinta nuo 2 iki 12, skerspjūvio plotus išlaikome pastovius. Vidinis vamzdžių diametras $d_{vid}=0,05\text{ m}$, išorinis $d_{išor}=0,1\text{ m}$. Atskirų sluoksnų skerspjūvių plotai tarpusavyje taip pat yra išlaikomi vienodi. Skaičiuojami daugiasluoksniai vamzdžiai iš dviejų medžiagų (3.4 pav).

Kadangi mūsų atveju turime tik dvi medžiagas, tai:

$$T_{pl} = \tau_{y1} \left(\sum W_{pylyg} \right) + \tau_{y2} \left(\sum W_{pynelyg} \right).$$

čia: $\sum W_{plyg}$ - lyginių sluoksnų polinių plastinių atsparumo momentų suma;

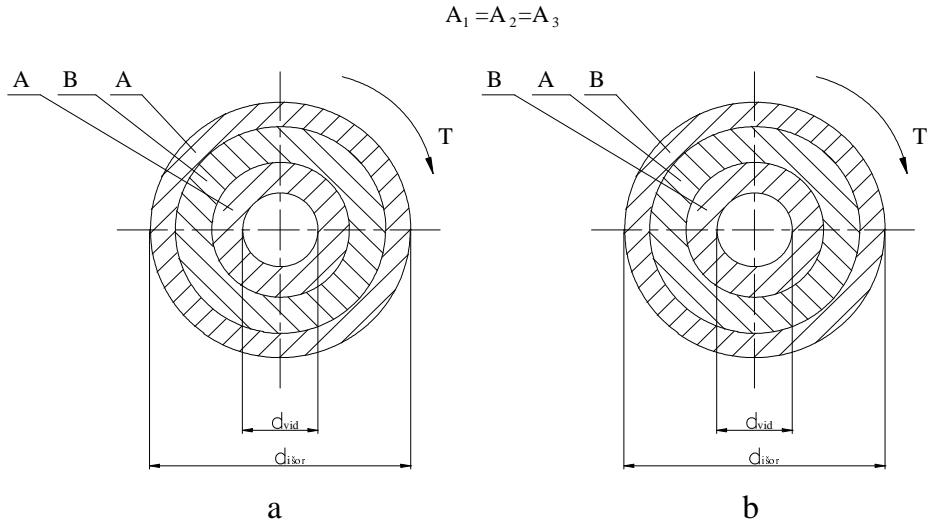
$\sum W_{pnylyg}$ - nelyginių sluoksnų polinių plastinių atsparumo momentų suma.

Vamzdžio polinis plastinis atsparumo momentas apskaičiuojamas pagal formulę:

$$W_{ppl} = \frac{\pi(d_e^3 - d_i^3)}{12}.$$

Kitus skaičiavimus atliekame pagal anksčiau naudotas formules. Santykinis vamzdžio susisukimo kampus θ šiuo atveju pastovus, kadangi visą daugiasluoksnį vamzdį sukame tol, kol jis pilnai deformuosis visu skerspjūviu. Šiuo atveju vazdžio santykini susisukimo kampą apsprendžia vidinis sluoksnis.

Strypo atskirų sluoksnų skerspjūvių plotai išlaikomi vienodi. Kadangi šiuo atveju nagrinėjami strypai yra tiesioginės konstrukcijos, tai pirmiausiai takumo ribos, įtempimai bus pasiekti pirmo sluoksnio išorėje. Taigi strypo santykinis sasūkis θ , skaičiuojant elastinį sukimo momentą T_{el} bus visiems strypams vienodas. Skaičiavimus atliekame pagal prieš tai naudotas formules. Skaičiavimų rezultatų suvestinė pateikta 3.4 lentelėje.



3.4 pav. Daugiasluoksnio vamzdžio medžiagų išsidėstymas

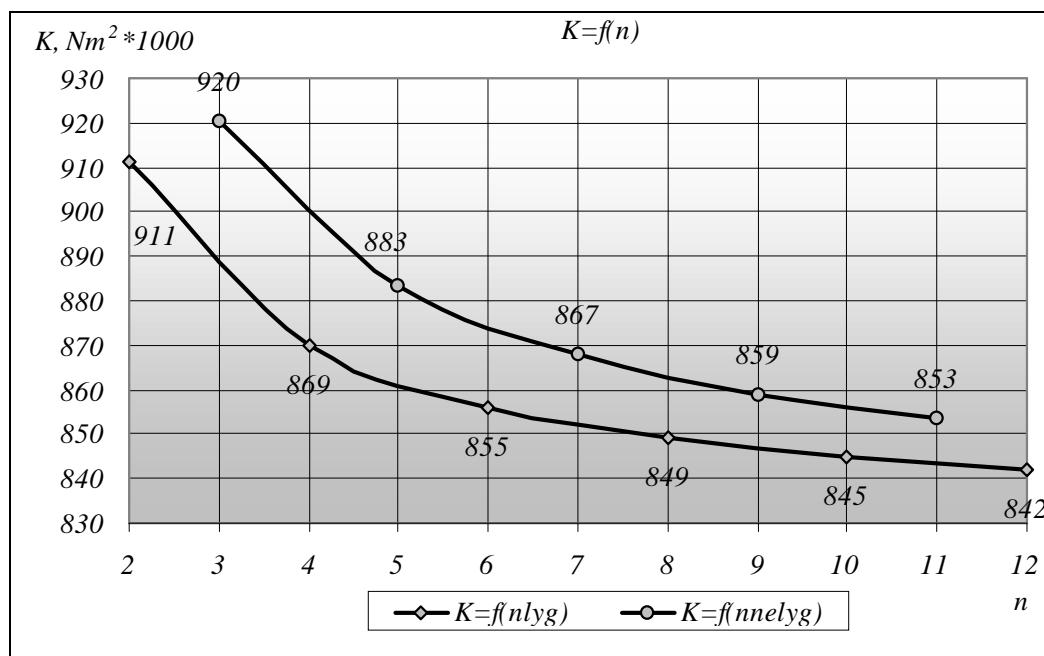
3.4 lenlelė

Tiesioginės konstrukcijos daugiasluoksnio vamzdžio
nuo sluoksninių skaičiaus n skaičiavimų rezultatai

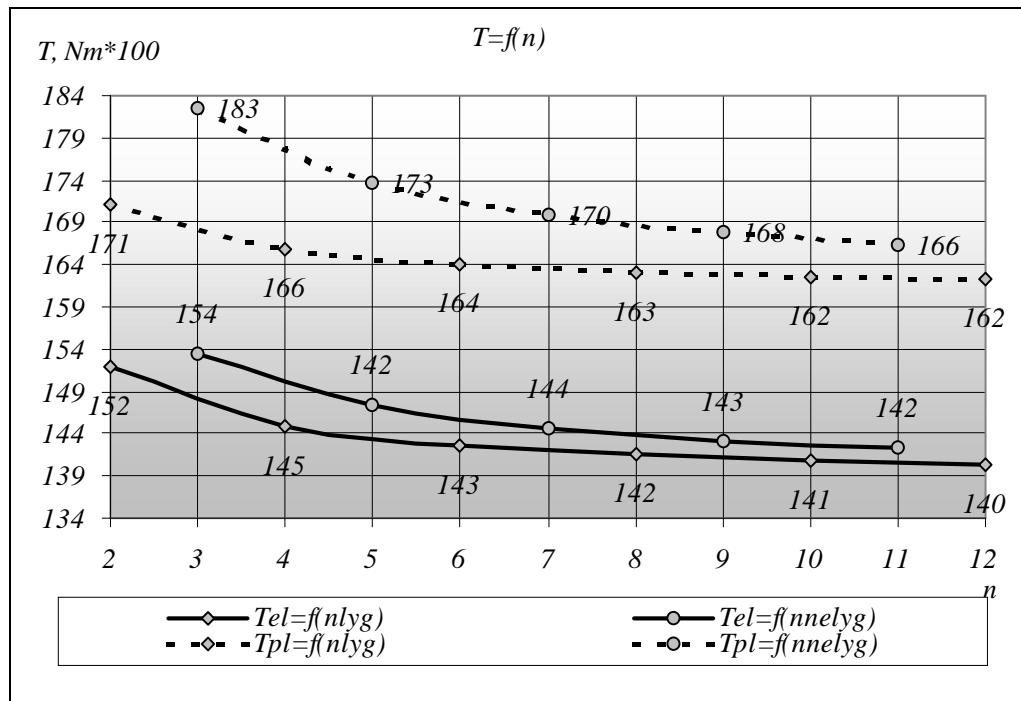
<i>Sluoksninių skaičius</i>	<i>Medžiagos šlyties modulis, GPa</i>	<i>Polinis inercijos momentas, m⁴</i>	<i>Vamzdžio standumas, Nm²</i>	<i>Ekvivalentinis šlyties modulis, GPa</i>	<i>Elastinis sukimo momentas, Nm</i>	<i>Plastinis sukimo momentas, Nm</i>	<i>Plastinio deformavimo efektyvumo koeficientas</i>	
<i>n</i>	<i>G₁</i>	<i>G₂</i>	<i>I_{pk}</i>	<i>K</i>	<i>G_k</i>	<i>T_{el}</i>	<i>T_{pl}</i>	<i>m</i>
2				911184,6	9,9E+10	15186	17109	1,127
3				920388,5	1E+11	15339	18258	1,19
4				869767,1	9,45E+10	14496	16582	1,144
5				883572,9	9,6E+10	14726	17363	1,179
6				855961,3	9,3E+10	14266	16401	1,15
7	1,2E+11	6E+10	9,2E-06	867794,8	9,43E+10	14463	16983	1,174
8				849058,4	9,23E+10	14150	16310	1,153
9				859029,2	9,33E+10	14317	16772	1,171
10				844916,6	9,18E+10	14081	16255	1,154
11				853451,1	9,27E+10	14224	16638	1,17
12				842155,5	9,15E+10	14035	16219	1,156

Nustatome kaip priklauso tiesioginės konstrukcijos vamzdžio standumas K (3.5 pav) ir elastinis sukimo momentas T_{el} , plastinis sukimo momentas T_{pl} (3.6 pav), ir plastinio deformavimo efektyvumo koeficientas m (3.7 pav) priklauso nuo daugiasluoksnio vamzdžio sluoksninių skaičiaus.

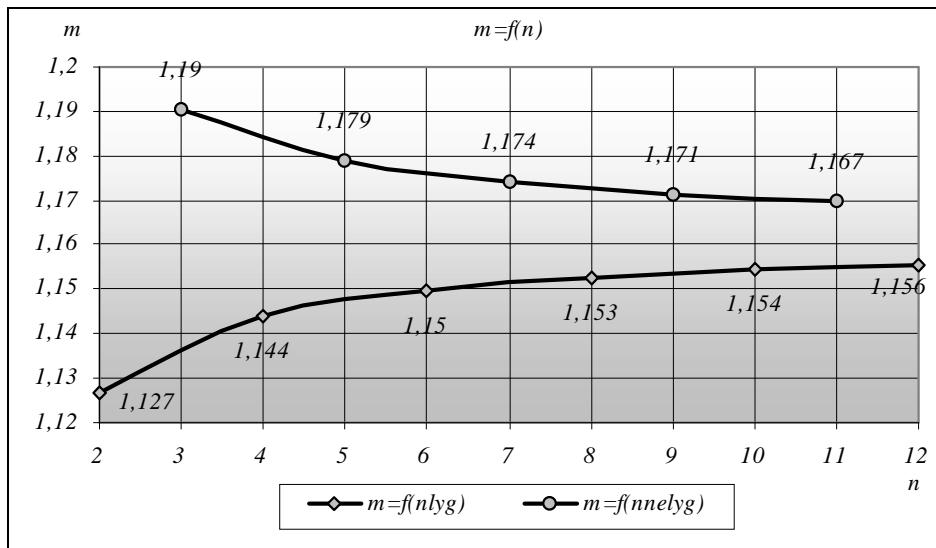
Kuomet nagrinėjami vamzdžiai yra tiesioginės konstrukcijos, tai esant tampriam deformavimui ribiniai įtempimai pirmiausiai bus pasiekti pirmojo sluoksnio išorėje. Didinant sukimo momentą, didžiausių įtempimų veikimo vietose ima rastis plastinės deformacijos, jos pasireiškia vis gilesniuose vamzdžio sluoksniuose. Ribinis būvis bus gautas kai plastinė deformacija bus visame strypo skerspjūvyje. Plastinio deformavimo efektyvumo koeficientas m sukimo atveju, parodo kiek kartų didesnius sukimo momentus gali atlaikyti vamzdis deformuojančios plastiškai iki tam tikros ribos ar visu skerspjūviu, palyginus su vamzdžiu, deformuojamu iki tamprumo ribos.



3. 5 pav. Tiesioginės konstrukcijos, standumo K priklausomybė
nuo vamzdžių sudarančių sluoksninių skaičiaus n



3.6 pav. Tiesioginės konstrukcijos, sukimo momentų T_{el} ir T_{pl} priklausomybės nuo vamzdžių sudarančių sluoksnių skaičiaus n



3.7 pav Tiesioginės konstrukcijos plastinio deformavimo efektyvumo koeficiente m priklausomybė nuo vamzdžių sudarančių sluoksnių skaičiaus n

Iš gautų rezultatų matome, kad didinant sluoksnių skaičių, tiesioginės konstrukcijos daugiasluoksniam vamzdžiui elastinis sukimo momentas mažėja. Čia medžiagos sluoksniai su didesniu šlyties moduliu išsidėsto vis tolygiau visame vamzdžio skerspjūvyje, bei arčiau vamzdžio centro. Taip atsitinka dėl to, kad didesnį šlyties modulį turinti medžiaga atsiduria arčiau strypo išorės ir jos sluoksnis

kol kas storiausias, taigi ir šio sluoksnio įtaka strypo standumui didžiausia. Toliau didinant sluoksnį skaičių, didesnį šlyties modulį turinti medžiaga dar labiau artėja prie strypo išorės, tačiau jos sluoksniai mažėja ir tolygiau pasiskirsto visame skerspjūvyje. Tarp jos įskverbia mažesnį tamprumo modulį turinčios medžiagos sluoksniai - strypo standumas mažėja. Šios medžiagos sluoksnį sluoksnį suminis inercijos momentas mažėja. Sluoksnį skaičiui didėjant skirtumas tarp T_{el} mažėja. Jeigu sluoksnį skaičių didintume iki begalybės, tai atrodytų, kad daugiasluoksnio tiesioginės konstrukcijos vamzdžio charakteristikos artėja prie homogeninio vamzdžio su tarpinėmis daugiasluoksnio vamzdžio charakteristikų. Tačiau, esant tamparam deformavimui, vamzdži galime pasukti tik tokiu kampu, kokiui gali būti deformuotas išorinis vamzdžio sluoksnis. O vamzdži su tarpinėmis medžiagų charakteristikomis galime sukти didesniu kampu. Taigi, didinti sluoksnį skaičių tiesioginėms konstrukcijos daugiasluoksniam vamzdžiui nėra tikslinga, nes toks strypas atlaiko mažesnius sukimo momentus.

3.2.3. Sluoksnį skaičiaus n įtakos, atvirkštinės konstrukcijos vamzdžio tyrimas

Nustatysime kaip priklauso T_{el} nuo sluoksnį skaičiaus n atvirkštinės konstrukcijos strypui. Čia skaičiuojame analogiškos geometrijos vamzdžius, tik medžiagos A ir B sukeičiamos vietomis. Šiuo atveju vamzdžio santykinis sąsukis gali būti nevienodas. Tai priklausys nuo to, kuris (pirmas ar antras, kadangi jie yra arčiau išorės sluoksnis pirmas pasieks tamprumo ribos įtempimus. Taigi čia pagal santykį τ_i / τ_{yi} nustatysime pagal kurį sluoksnį suksime visą daugiasluoksnį strypą. Skaičiavimus atliekame pagal prieš tai naudotas formules. Skaičiavimų rezultatai pateikiti 3.5 lentelėje.

3.5 lentelė

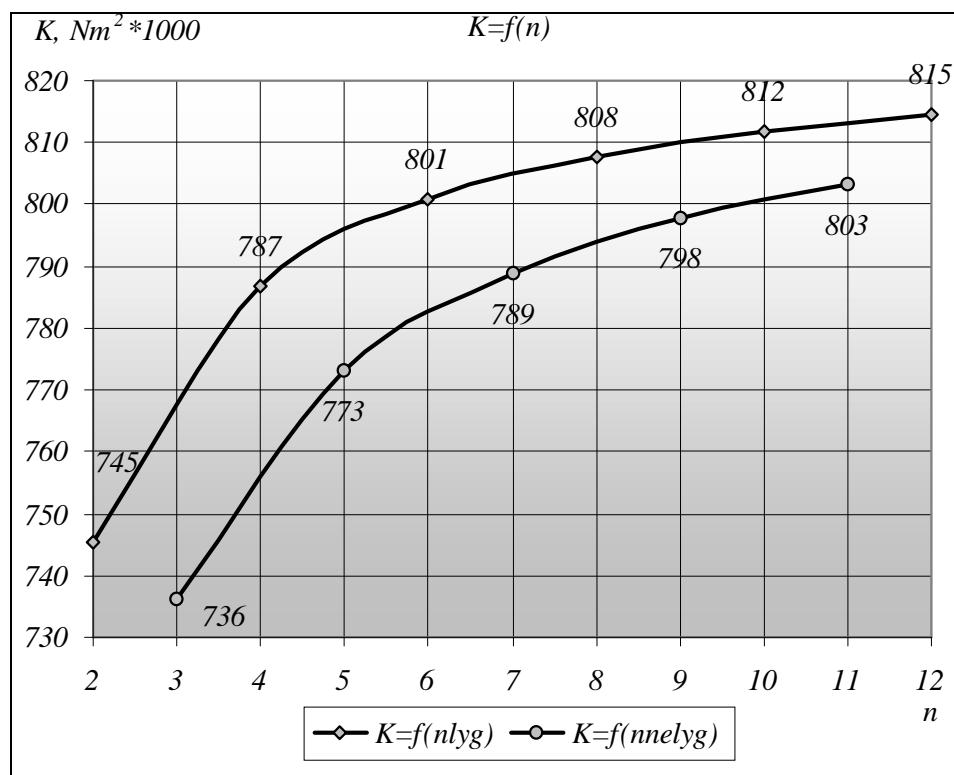
Atvirkštinės konstrukcijos daugiasluoksnio vamzdžio
nuo sluoksnį skaičiaus n skaičiavimų rezultatai

<i>Sluoksnį skaičius</i>	<i>Medžiagos šlyties modulis, GPa</i>		<i>Polinis inercijos momentas, m⁴</i>	<i>Vamzdžio standumas, Nm²</i>	<i>Ekvivalentinis šlyties modulis, GPa</i>	<i>Elastinis sukimo momentas, Nm</i>	<i>Plastinis sukimo momentas, Nm</i>	<i>Plastinio deformavimo efektyvumo koeficientas</i>
<i>n</i>	<i>G₁</i>	<i>G₂</i>	<i>I_{pk}</i>	<i>K</i>	<i>G_k</i>	<i>T_{el}</i>	<i>T_{pl}</i>	<i>m</i>
2				745514	8,1E+10	9940	14961	1,505
3				736310	8E+10	9817	13812	1,407
4				786932	8,55E+10	10492	15487	1,476
5				773126	8,4E+10	10308	14706	1,427
6				800738	8,7E+10	10676	15668	1,468
7	6E+10	1,2E+11	9,204E-06	788904	8,57E+10	10518	15087	1,434
8				807641	8,78E+10	10768	15759	1,464
9				797670	8,67E+10	10635	15298	1,438

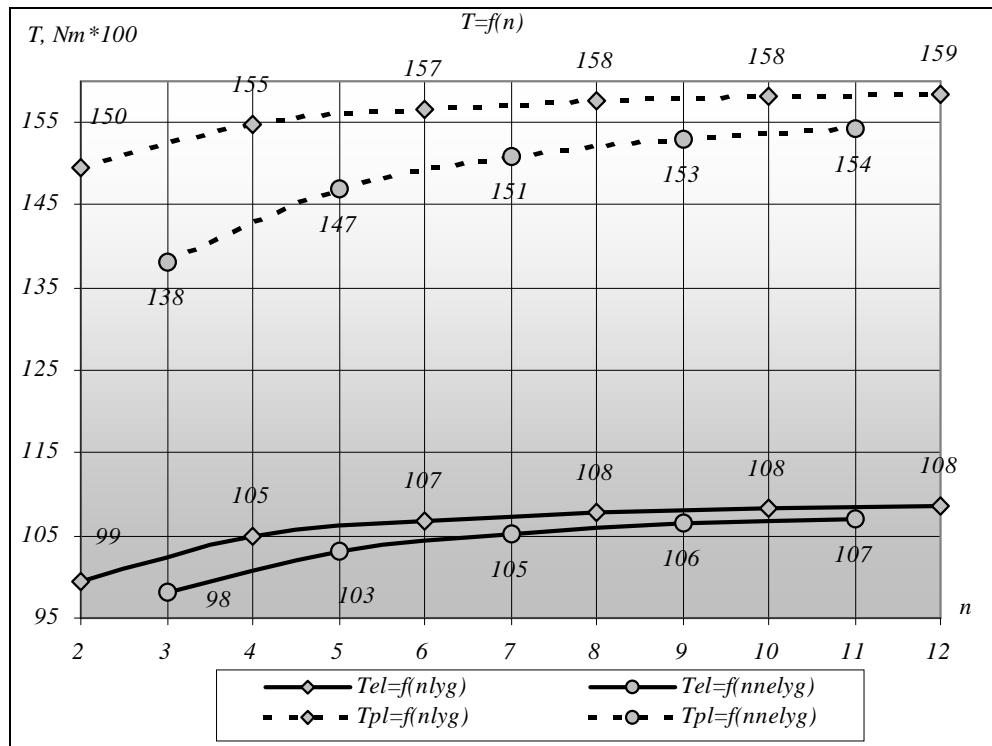
2.12 lentelės tēsinys

<i>Sluoksnų skaičius</i>	<i>Medžiagos šlyties modulis, GPa</i>	<i>Polinis inercijos momentas, m^4</i>	<i>Vamzdžio standumas, Nm^2</i>	<i>Ekvivalentinis šlyties modulis, GPa</i>	<i>Elastinis sukimo momentas, Nm</i>	<i>Plastinis sukimo momentas, Nm</i>	<i>Plastinio deformavimo efektyvumo koefficientas</i>	
<i>n</i>	G_1	G_2	I_{pk}	K	G_k	T_{el}	T_{pl}	m
10				811783	8,82E+10	10823	15814	1,461
11				803248	8,72E+10	10709	15432	1,441
12				814544	8,85E+10	10860	15851	1,46

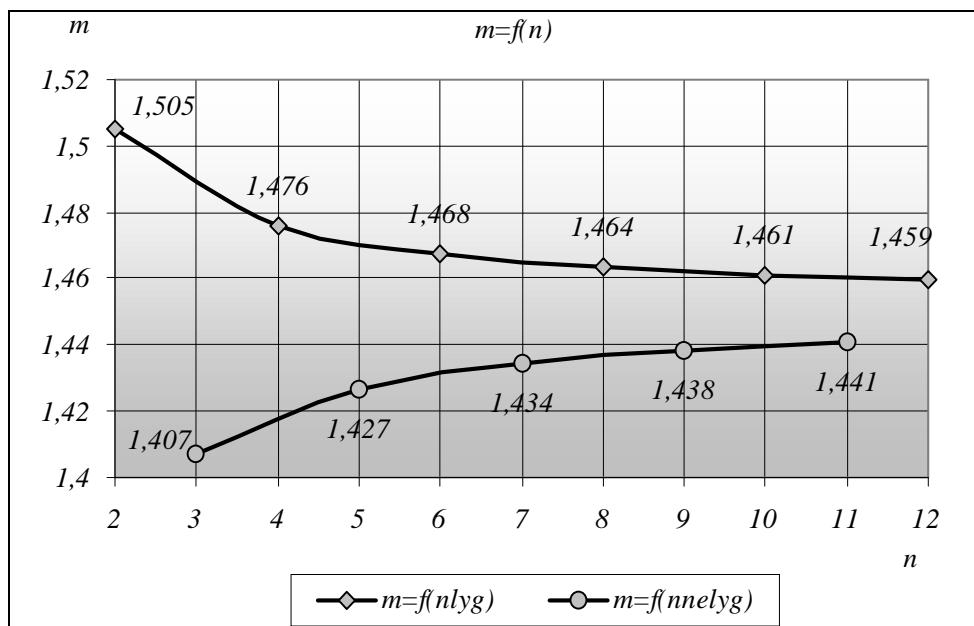
Nustatinėjant K , T_{el} , T_{pl} ir m priklausomybes nuo sluoksnų skaičiaus n atvirkštinės konstrukcijos vamzdžiui, skaičiuojame analogiškos geometrijos vamzdžius, tik medžiagos A ir B yra sukeičiamos vietomis. Šiuo atveju vamzdžio santykinis sąsūkis gali būti nevienodas, tai būtina ivertinti nustatinėjant kuris sluoksnis pirmas pasieks takumo ribos įtempimus. Duotu atveju išorinis sluoksnis visuomet pirmas pasiekia ribinius įtempimus.



3.8 pav. Atvirkštinės konstrukcijos, standumo K priklausomybė
nuo vamzdžių sudarančių sluoksnų skaičiaus n



3.9 pav. Atvirkštinės konstrukcijos, sukimo momentų T_{el} ir T_{pl} priklausomybės nuo vamzdžių sudarančių sluoksnių skaičiaus n



3.10 pav. Atvirkštinės konstrukcijos plastinio deformavimo efektyvumo koeficiente m priklausomybė nuo vamzdžių sudarančių sluoksnių skaičiaus n

Nustatinėjant atvirkštinės konstrukcijos daugiasluoksnio strypo koeficiente m priklausomybę nuo sluoksnių skaičiaus n . Skaičiavimo pobūdis analogiškas prieš tai atliktiems, tik čia svarbu

nustatant elastinį sukimo momentą, kuriame sluoksnje takumo ribos įtempimai bus pasiekti pirmiausiai. Pagal šio sluoksnio maksimalų susisukimo kampą sukuramas visas daugiasluoksnis strypas nustatant jo elastinį sukimo momentą T_{el} . Duotu atveju takumo ribos įtempimai pirmiausiai bus pasiekti išoriniame sluoksnje.

Nagrinėjant atvirkštinės konstrukcijos daugiasluoksnį vamzdži, matome, kad didinant sluoksnį skaičių vamzdžio standumas, elastinis ir plastinis sukimo momentas eksponentiškai didėja, tačiau niekuomet nepasiekia tiesioginės konstrukcijos charakteristiką (3.8, 3.9, 3.10 pav.). Mažiausi sukimo momentai bei standumas yra trijų sluoksnį konstrukcijoje, nors medžiaga su didesniu šlyties moduliu ir atsiduria arčiau strypo išorės, bet jos kiekis yra mažiausias iš visų nagrinėjamų variantų. Tiesioginė daugiasluoksnio vamzdžio konstrukcija visuomet yra pranašesnė už atvirkštinę, tačiau kintant skerspjūvio matmenims ar medžiagų charakteristikoms šios priklausomybės gali pasikeisti.

3.2.4 Daugiasluoksnio, sudaryto iš trijų skirtinį medžiagų, vamzdžio stiprumas didėjant sluoksnį skaičiui n

Skaičiavimams pasirinktos homogeninės medžiagos A , B ir C . Skaičiuojami daugiasluoksniai vamzdžiai iš trijų medžiagų. Skaičiuojant tiesioginės konstrukcijos, kai sluoksniai nuo išorės išsidėsto $A-B-C-A-B-\dots$ seka, ir atvirkštinės konstrukcijos, kai sluoksniai nuo išorės išsidėsto $C-B-A-C-B-\dots$ seka vamzdžius, kurių n kinta nuo 3 iki 12 pridedant po tris tų pačių medžiagų sluoksnius, skerspjūvio plotus išlaikome pastovius. Sluoksnį skaičius yra didinamas po tris tam kad grafinėse priklausomybėse butų galima matyti priklausomybių dėsningumus. Vidinis vamzdžių diametras $d_{vid}=0,05\text{ m}$, išorinis $d_{išor}=0,1\text{ m}$. Atskirų sluoksnų skerspjūvių plotai tarpusavyje taip pat yra išlaikomi vienodi. Skaičiavimo rezultatai pateikti 3.6 lentelėje.

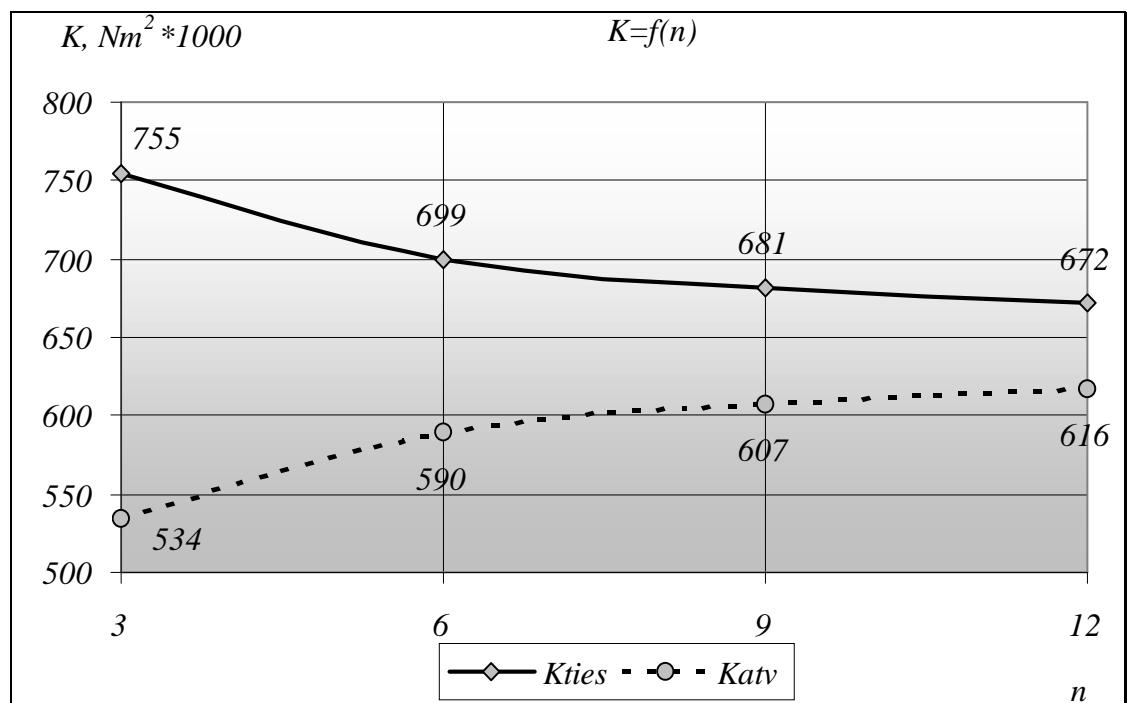
3.6 lentelė

Daugiasluoksnio, sudaryto iš trijų skirtinį medžiagų,
vamzdžio stiprumo skaičiavimo rezultatai

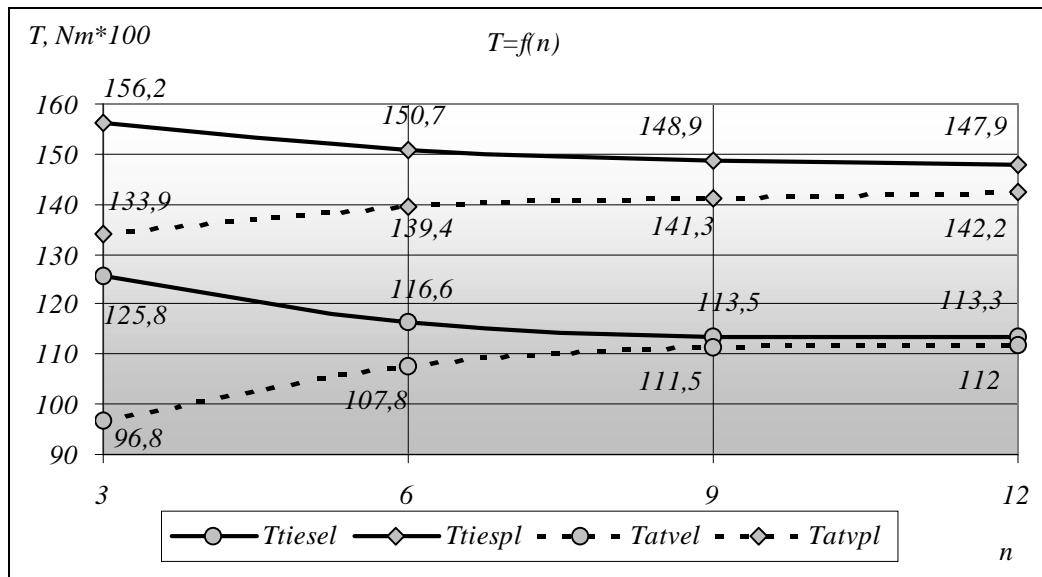
<i>Sluoksniu skaičius</i>	<i>Medžiagos šlyties modulis, GPa</i>			<i>Vamzdžio standumas, Nm²</i>	<i>Ekvivalentinis šlyties modulis, GPa</i>	<i>Elastinis sukimo momentas, Nm</i>	<i>Plastinis sukimo momentas, Nm</i>	<i>Plastinio deformavimo efektyvumo koeficientas</i>
<i>n</i>	<i>G₁</i>	<i>G₂</i>	<i>G₃</i>	<i>K</i>	<i>G_k</i>	<i>T_{el}</i>	<i>T_{pl}</i>	<i>m</i>
<i>Tiesioginės konstrukcijos vamzdžis</i>								
3	<i>1,2 E+11</i>	<i>6 E+10</i>	<i>3 E+10</i>	<i>754718,5</i>	<i>8,2 E+10</i>	<i>12578,6</i>	<i>15619,6</i>	<i>1,241</i>
6				<i>699495,2</i>	<i>7,6 E+10</i>	<i>11658,3</i>	<i>15074,7</i>	<i>1,293</i>
9				<i>681087,5</i>	<i>7,4 E+10</i>	<i>11351,5</i>	<i>14887,7</i>	<i>1,312</i>
12				<i>671883,6</i>	<i>7,3 E+10</i>	<i>11333,2</i>	<i>14793,4</i>	<i>1,305</i>

3.6 lentelės tēsinys

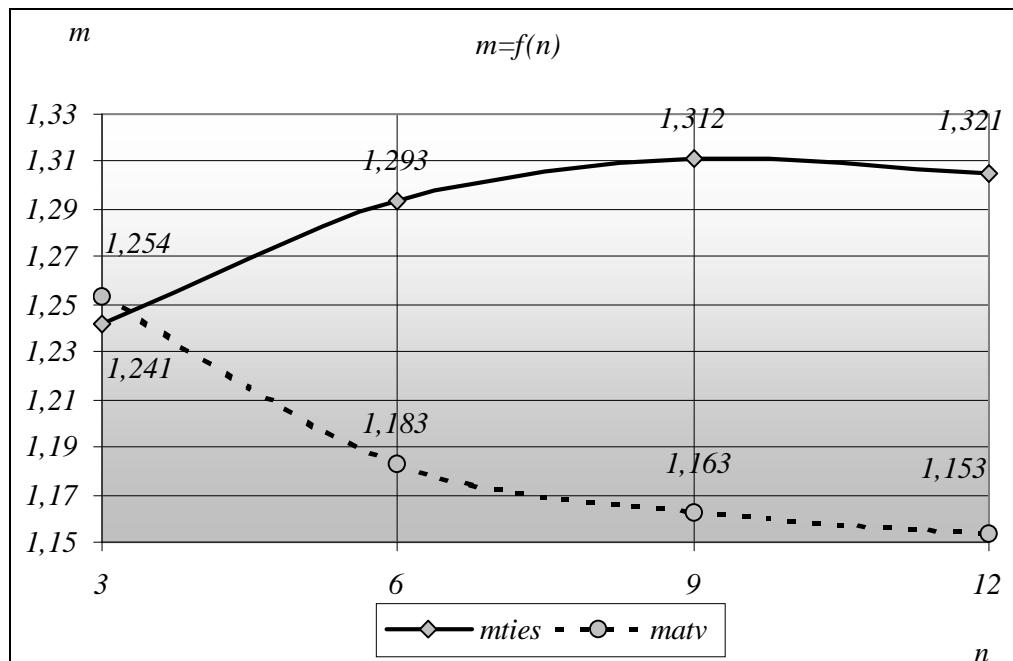
<i>Sluoksniaių skaičius</i>	<i>Medžiagos šlyties modulis, GPa</i>			<i>Vamzdžio standumas, Nm²</i>	<i>Ekvivalentinis šlyties modulis, GPa</i>	<i>Elastinis sukimo momentas, Nm</i>	<i>Plastinis sukimo momentas, Nm</i>	<i>Plastinio deformavimo efektyvumo koeficientas</i>
<i>n</i>	<i>G₁</i>	<i>G₂</i>	<i>G₃</i>	<i>K</i>	<i>G_k</i>	<i>T_{el}</i>	<i>T_{pl}</i>	<i>m</i>
<i>Atvirkštinės konstrukcijos vamzdis</i>								
3	<i>3 E+10</i>	<i>6 E+10</i>	<i>1,2 E+11</i>	533825,3	<i>5,8 E+10</i>	9676,5	13385,2	1,254
6				589048,6	<i>6,4 E+10</i>	10780,9	13938,2	1,183
9				607456,4	<i>6,6 E+10</i>	11149,1	14126,9	1,163
12				616660,3	<i>6,7 E+10</i>	11198,1	14221,9	1,153



3.11 pav. Tiesioginės ir atvirkštinės konstrukcijos, standumo K priklausomybė nuo vamzdžių sudarančių sluoksninių skaičiaus n



3.12 pav. Tiesioginės ir atvirkštinės konstrukcijos, sukimo momentų T_{el} ir T_{pl} priklausomybės nuo vamzdžių sudarančių sluoksninių skaičiaus n



3.13 pav. Tiesioginės ir atvirkštinės konstrukcijos plastinio deformavimo efektyvumo koeficiente m priklausomybė nuo vamzdžių sudarančių sluoksninių skaičiaus n

Iš gautų rezultatų matome, kad daugiasluoksnio vamzdžio sudaryto iš trijų skirtingų medžiagų, dėsningumai yra analogiški prieš tai atliktiems skaičiavimams su dviejų skirtingų medžiagų daugiasluoksniu vamzdžiumi (3.11, 3.12, 3.13 pav.). Tik standumo K ir sukimo momentu T_{el} bei T_{pl}

skaitinės reikšmės yra mažesnės. Taip yra todėl, kad trečdalį skerspjūvio ploto užima medžiaga su silpnesnėmis mechaninėmis charakteristikomis. Tiesioginėje konstrukcijoje, didinant sluoksnį skaičių , standumas K mažėja, nes su didesniu šlyties moduliu išsidėsto vis tolygiau visame vamzdžio skerspjūvyje, bei arčiau vamzdžio centro. Atvirkštinėje konstrukcijoje, didinant sluoksnį skaičių, standumas K didėja, nes medžiagos su didesniu šlyties moduliu išsidėsto vis toliau nuo vamzdžio centro, tačiau atvirkštinėse konstrukcijose standumas K išlieka mažesnis.

3.3 Šlyties modulių skirtumų įtakos daugiasluoksnio strypo koeficientui m tyrimas

Nustatome koeficiente m priklausomybę nuo daugiasluoksnio strypo medžiagų šlyties modulių santykių. T.y. skaičiuojame strypus, pagamintus iš medžiagų su skirtingais šlyties moduliais. Šlyties modulius palaipsniui sulyginame ir stebime kaip kinta koeficientas m . Skaičiavimus atliekame tiesioginės ir atvirkštinės konstrukcijos daugiasluoksniams strypams, kurių sluoksnį skaičius nuo 2 iki 12. Laikome, kad takumo ribos įtempimai abiejų medžiagų vienodi. Skaičiavimus atliekame pagal prieš tai naudotas formules.

3.3.1 Šlyties modulių skirtumų įtakos tiesioginės konstrukcijos daugiasluoksnio strypo koeficientui m tyrimas

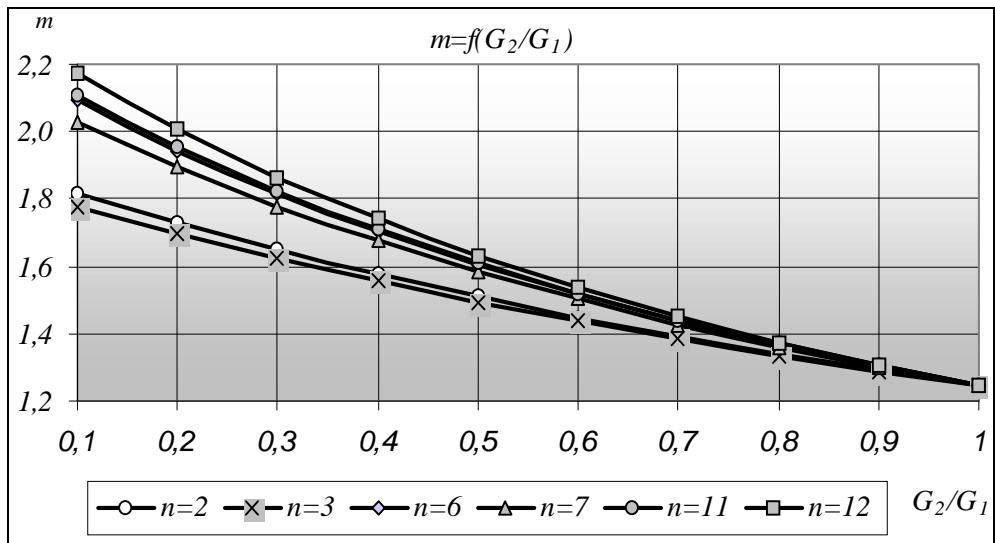
Grafikuose, tiesioginės konstrukcijos vamzdžiams, kai santykis G_2/G_1 yra lygus 0,5, pirmos medžiagos šlyties modulis yra du kartus didesnis nei antrosios, kai santykis G_2/G_1 yra lygus 1.0 - pirmos ir antros medžiagos šlyties moduliai yra vienodi.

Tiesioginės konstrukcijos strypų skaičiavimų rezultatai pateikti 3.7 lentelėje, o koeficiente m priklausomybės nuo medžiagų šlyties modulių skirtumo grafikas – 3.14 paveikslėlyje.

3.7 lentelė

Tiesioginės konstrukcijos dvisluoksnio strypo skaičiavimų rezultatų suvestinė

n	G_2/G_1									
	0,1	0,2	0,3	0,4	0,5	0,6	0,7	0,8	0,9	1
	m									
2	1,817	1,728	1,648	1,575	1,508	1,447	1,390	1,338	1,290	1,244
3	1,778	1,697	1,623	1,556	1,493	1,436	1,383	1,333	1,287	1,244
6	2,092	1,944	1,817	1,705	1,606	1,518	1,439	1,368	1,303	1,244
7	2,026	1,894	1,778	1,675	1,584	1,502	1,428	1,361	1,300	1,244
11	2,106	1,956	1,825	1,711	1,610	1,521	1,441	1,369	1,304	1,244
12	2,174	2,007	1,864	1,740	1,632	1,536	1,451	1,375	1,307	1,244



3.14 pav. Tiesiogines konstrukcijos daugiasluoksnį strypų koeficiente m priklausomybės nuo medžiagų šlyties modulių santykio G_2/G_1 grafikas

Iš gautų rezultatų matome, kad tiesioginės konstrukcijos strypų koeficientas m (žr. 3.13 pav.), didėjant medžiagų šlyties modulių skirtumui, didėja. Šiame tyrime išlaikomi pastovūs abiejų medžiagų takumo ribos įtempimai ($\tau_{y1} = \text{const}$, $\tau_{y21} = \text{const}$). Taigi T_{pl} kintant šlyties moduliui G_2 išlieka pastovus, o T_{el} didėja, taigi koeficiente m reikšmės mažėja. Kuo centrinės dalies medžiagos šlyties modulis artimesnis išorinės dalies medžiagos šlyties moduliui, tuo koeficientas m artimesnis pilnavidurio strypo koeficiente m reikšmei.

Kuo tiesioginės konstrukcijos daugiasluoksnio vamzdžio sluoksnį skaičius n didesnis, tuo daugiau sluoksnį su mažesniu šlyties modiliu atsiduria arčiau strypo išorės. Elastinis sukimo momentas mažėja, o koeficientas m atitinkamai didėja.

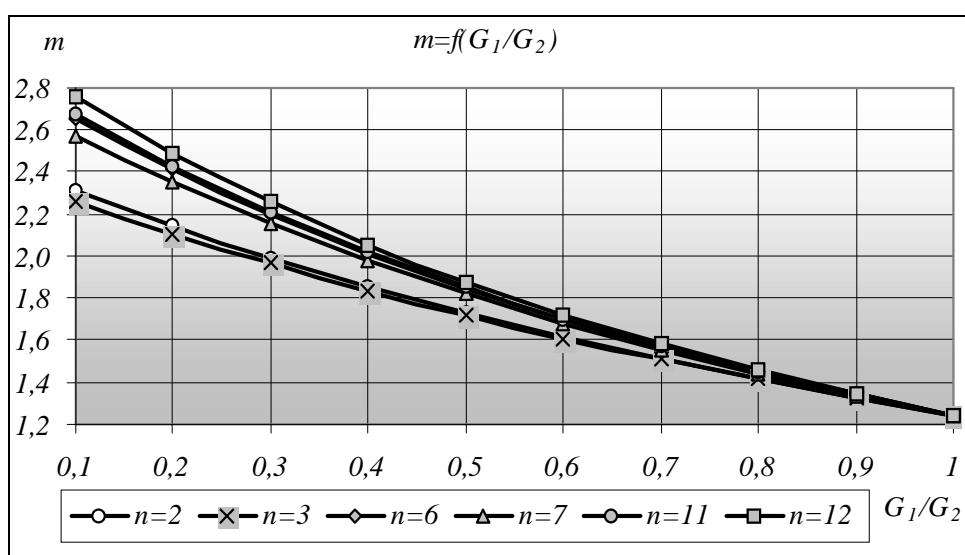
3.3.2 Šlyties modulių skirtumų įtakos atvirkštinės konstrukcijos daugiasluoksnio strypo koeficientui m tyrimas

Atvirkštinės konstrukcijos strypams, kai santykis G_1/G_2 yra lygus 0.5, antros medžiagos šlyties modulis yra du kartus didesnis nei pirmos, kai santykis G_1/G_2 yra lygus 1.0 - pirmos ir antros medžiagos šlyties moduliai yra vienodi.

Atvirkštinės konstrukcijos strypų skaičiavimų rezultatai pateikti 3.8 lentelėje, o koeficiente m priklausomybės nuo medžiagų šlyties modulių skirtumo grafikas – 3.15 paveikslėlyje.

Atvirkštinės konstrukcijos dvisluoksnio strypo skaičiavimų rezultatų suvestinė

n	G_1/G_2									
	0,1	0,2	0,3	0,4	0,5	0,6	0,7	0,8	0,9	1
m										
2	2,307	2,143	1,994	1,859	1,735	1,621	1,516	1,418	1,328	1,244
3	2,258	2,104	1,964	1,836	1,717	1,608	1,507	1,413	1,326	1,244
6	2,656	2,411	2,198	2,012	1,847	1,700	1,568	1,450	1,342	1,244
7	2,573	2,348	2,151	1,977	1,821	1,682	1,557	1,443	1,339	1,244
11	2,675	2,425	2,208	2,019	1,852	1,704	1,571	1,451	1,343	1,244
12	2,761	2,489	2,256	2,054	1,877	1,721	1,582	1,458	1,346	1,244



3.15 pav. Atvirkštinės konstrukcijos daugiasluoksnį strypų koeficiente m priklausomybės nuo medžiagų šlyties modulių santykio G_1 / G_2 grafikas

Skaičiuojant atvirkštinės konstrukcijos strypų koeficiente m priklausomybę nuo medžiagų šlyties modulių, matome (žr. 3.15 pav.), kad pradinėje padėtyje (kai G_1 / G_2) koeficiente m reikšmės pasiskirsčiusios atvirkščia tvarka negu tiesioginės konstrukcijos strypams. T.y. šioje padėtyje dvisluoksnio strypo koeficientas didžiausias, kai tiesioginės konstrukcijos strypui šioje padėtyje mažiausias. Atitinkamai čia pasiskirstę ir kitų strypų koeficientai. Tai salygoja, kad kuo mažiau sluoksnį sudaro strypą, tuo mažiau sluoksnį su didesniu šlyties modulių yra arčiau strypo išorės ir tuo elastinis sukimo momentas mažesnis, o plastinis sukimo momentas išlieka pastovus, kadangi laikome, kad abiejų medžiagų įtempimai $\tau_{y1} = \text{const}$, $\tau_{y21} = \text{const}$. Taigi koeficientas m didėja.

IŠVADOS

Darbe išnagrinėti homogeninių ir daugiasluoksninių sujamų vamzdžių ribinių apkrovų (sukinio momentų), bei plastinio deformavimo efektyvumo koeficiento m kitimo dėsningumai, esant tam priam bei plastiniams deformavimui.

Tiriant daugiasluoksninių vamzdžių sukimą iki tamprumo ribos gauta:

- esant tam priam deformavimui, sujamą strypą geometrija turi didelę įtaką ribinėms apkrovoms. Sukamą strypą stiprumui didžiausią įtaką turi išoriniai jo sluoksniai. Tuščiaviduris strypas atlaikys didesnius apkrovimus jeigu „pridėsime“ daugiau medžiagos į išorinį jo paviršių negu į skylės sienelių paviršių. Ribinės apkrovos, kintant strypo skersmenim, kinta ne pagal tiesinę priklausomybę. Nustatyta, kad racionaliai naudoti tuščiavidurius (vamzdžio tipo) elementus.

- nagrinėjant vamzdžių sukimą, gauta, kad homogeninio vamzdžio, kurio skylės skersmuo lygus pusei išorinio skersmens, ribinis sujamo momento tik 6,25% mažesnis negu pilnavidurio, o trisluoksniam strypui 14.58%.

- vamzdžio tipo elementų plastinio deformavimo efektyvumo koeficientas nesiekia 1,33 ir didėjant vamzdžio skylės diametru i reikšmės mažėja dėl „neefektyvios“ viduriniosios dalies sumažėjimo.

- deformuojant iki tamprumo ribos didinti sluoksnį skaičių, tiesioginės konstrukcijos daugiasluoksniam vamzdžiui nėra tikslinga, nes tokis vamzdis atlaiko vis mažesnius sujamo momentus. Tiesioginės konstrukcijos vamzdis atlaiko didesnius elastinius sujamo momentus T_{el} , nei tokios pats geometrinės formos atvirkštinės konstrukcijos vamzdis, nes jo standumas K yra didesnis. Didžiausius sujamo momentus T_{el} atlaiko tiesioginės konstrukcijos trijų sluoksninių vamzdžiai. Mažiausius sujamo momentus T_{el} atlaiko atvirkštinės konstrukcijos vamzdžiai. Racionaliausia yra naudoti tiesiogines trijų sluoksninių konstrukcijas.

- Padidinus daugiasluoksnio vamzdžio sienelės storį iki 50% tempimo – gniuždymo atveju, konstrukcijos deformacija ϵ sumažėja apie 4 kartus, daugiau didinant sienelės storį šis deformacijos mažėjimas nebėra toks didelis.

Tiriant daugiasluoksninių vamzdžių sukimą už tamprumo ribos gauta:

- Koeficientas m tiesioginėse konstrukcijose yra mažesnis už koeficientą m gautą atvirkštinėse konstrukcijose. Tai reiškia, kad atvirkštinėse konstrukcijose T_{pl} padidėja už T_{el} daugiau nei tiesioginėse konstrukcijose, tačiau tiesioginės konstrukcijos visuomet yra stipresnės.

- Atvirkštinės konstrukcijos daugiasluoksnio vamzdžio, sudaryto iš dviejų skirtingu medžiagų, didėjant sluoksninių skaičiui vamzdžio standumas, elastinis ir plastinis sujamo momentas eksponentiškai didėja, tačiau niekuomet nepasiekia tiesioginės konstrukcijos charakteristikų.

Mažiausiai sukimo momentai bei standumas yra trijų sluoksnį konstrukcijoje, nors medžiaga su didesniu šlyties moduliu ir atsiduria arčiau strypo išorės, bet jos kiekis yra mažiausias iš visų nagrinėjamų variantų.

- Tiesioginė daugiasluoksnio vamzdžio konstrukcija visuomet yra pranašesnė už atvirkštinę, tačiau kintant skerspjūvio matmenims ar medžiagą charakteristikoms šios priklausomybės gali pasikeisti.

- Daugiasluoksnio vamzdžio sudaryto iš trijų skirtingu medžiagų, dėsningumai yra analogiški atliktiems skaičiavimams su dviejų skirtingu medžiagų daugiasluoksniu vamzdžiumi. Tik standumo K ir sukimo momentu T_{el} bei T_{pl} skaitinės reikšmės yra mažesnės.

- Kuo tiesioginės konstrukcijos daugiasluoksnio vamzdžio sluoksnį skaičius n didesnis, tuo daugiau sluoksnį su mažesniu šlyties moduliu atsiduria arčiau strypo išorės, todėl elastinis sukimo momentas mažėja, o koeficientas m atitinkamai didėja.

LITERATŪRA

1. Čižas A. Medžiagų atsparumas (Konstrukcinių elementų mechanika). V., Technikas, 1993, 408 p.
2. Bareišis J. Konstrukcinis stiprumas ir patikimumas (Paskaitų konspektas I dalis). 2002, 41 p.
3. Bareišis J. Konstrukcinis stiprumas ir patikimumas (Paskaitų konspektas II dalis). 2002, 41 p.
4. Bareišis J., Paulauskas V. Daugiasluoksnių kompozicinių konstrukcinių elementų projektavimas. Kaunas, Technologija, 1995, 47 p.
5. Bareišis J. Konstrukcinių elementų atsparumas. Šiauliai, Šiaulių Universitetas, 2003, 258 p.

PRIEDAI